

A gyermekek munkakedvét,
a komoly olvasmány iránti hajlamát semmi sem élesíti nagyobb mérvben, mint egy jól szerkesztett ifjúsági lap. Ilyen a serdültebb gyermekeknek való

MAGYAR IFJUSÁG,

melyet a közoktatásügyi miniszterium 1887/1486. é. n. sz. alatt — komoly és tanulságos irányánál fogva — melegen ajánlott. Szerkesztője **dr. RADÓ ANTAL**, aki, mint az Országos Középsikolai Tanáregyesület Közlönye írja (1888 májusi füzet) a leghivatottabb pedagógusok tanácsával és közreműködésével állítja össze ujsága tartalmát. A lap kéthetenként jelenik meg, ára harmadévre 2 frt, mely összeg a kiadóihoz (Budapest, Károly-körút 15. sz. alá) küldendő.

A farsangi évad

alkalmából van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy VII. ker., Károlykörút 3. sz. műtermében a legszebb és legizletesebb szabású jelmezek általános áron elkészítetnek. — Ezek hosszu során át mint a nemzeti színház a kir. opera jelmez-szabója tapasztalataimnál fogva minden igényeknek legjobban megfelelni íparkodom. Vidéki színpadok teljes szerelését elvállalom.

Vári Bernát.

Csuz, köszvény, oszpos fej, fogfájdal-
gyógyítására meglepő gyorsan és biztosan ható házi szer

KÖSZVÉNYVIZ,

melyel 655 esetben tetett kísérlet közül 602 esetben teljes gyógyulás, 53 esetben javulás éretett el. Ara 1 üvegnek utasítással együtt 50 kr. Csak akkor valódi, ha törvényes védjeggyel van ellátva. Kapható Szalós János gyógyszer-t. a „Magyar koronához” Dombóvárott. Budapest: Török József és Buday Emil városi gyógyszer-t. Hars-bazár.

PSERHOFER J.

gyógyszertára BECSBEN, Singerstrasse Nr. 15. „zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacsook előtt egyetemes labdacsook neve alatt; ez többi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben a labdacsok esodás hatásukat szerzeszeresen be nem bizonyították volna. A legmakacsabb esetekben, melyekben sok egyéb szer sikertelenül alkalmaztatott, ezen labdacsook számtalanszor és rövid idő alatt teljes gyógyulást eredményeztek. 1 doboz 15 labdacsoval 21 kr., 1 tekercs 6 dobozzal 1 frt 5 kr. bérmentelen utánvét mellett küldéssel 1 frt 10 kr. A pénz előleges beküldése mellett ára bérmentes megküldéssel: 1 tekercs labdacso 1 frt 25 kr., 2 tekercs 2 frt 30 kr., 3 tekercs 3 frt 35 kr., 4 tekercs 4 frt 40 kr., 5 tekercs 5 frt 20 kr., 10 tekercs 9 frt 20 kr. (1 tekercsnél kevesebb nem küldetik szét.)

Valódiaknak csak ama labdacsook tekintendők, melyeknek utasítása Pserehofer J. névvel van ellátva, s amelyeknél minden doboz tetején ugyanazon névvel és színben rajta van. Számtalan levél érkezett, melyben a labdacsok fogyasztói hálát mondanak a legkülönfélébb és legsúlyosabb betegségekből való meggyógyulásukért. A ki csak egyszer kísérletet tett velük, tovább ajánlja.

A sok köszönő-iratból közlünk néhányat:
Schlierbach, 1888. febr. 17. T. Uram! Tisztelettel alulírott kéri, miszerint küldene ismét négy tekercset valóban igen hasznos és kitünő vértisztító labdacsoiból. Teljes tisztelettel

Neureiter Ignác, gyak. orvos.

Hrasche, Flöding mellett, 1887. sept. 12. T. Uraságod! Isten akarata volt, hogy labdacsoi kezembe kerültek, s írok most azoknak sikeréről: gyermekágyban meghitöttem magamat, úgy hogy munkámat többé nem végezhettem, s bizonyára már halva lennék, ha az Ön esodás labdacsoi meg nem mentek. Isten áldja meg Önt ezért ezerszer. Bizalom van, hogy labdacsoi egészen meggyógyítanak, úgy a mint másoknak is gyógyulásukhoz segítettek. **Kaiffo Teréz.**

Bécs-Ujtelep, 1887. decz. 9. Igen t. Uram! Legmelegebb köszönetet mondok Önnek, 60 éves agynémnek nevében, ki idült gyomorhurutban és vízi-betegségben szenvedett. Az élet gyötrelme volt neki, s már azt hitte, hogy nincs reményiség. Véletlenségből kaptam egy dobozt az Ön kitünő vértisztító labdacsoiból, s azoknak hosszabb használatára után meggyógyult. Teljes tisztelettel

Weinzeßl Jozsef.

Mitternizersdorf, Kirchdorf mellett, Felső-Ausztria, 1887. jan. 31. T. Uraságod! Szívesen

Fagybalzsam, Pserehofer J.-től. Sok év óta minden fagyos tagra és bármily idült sebekre mint legbizt. szer elismerve. 1 köcsöggel 40 kr., bérmentes küldéssel 65 kr.

Keskeny-útifüszörp, hurut, rekedtség, gör. csos köhögés, stb. ellen. Egy palacczkal 50 kr.

Amerikai köszvény-kenőcs, legj. szer köszvényes és csúzos bajok, tagszagadás, ischias, fülzsagadás stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Por a lábizzadás ellen, 1 doboz 50 kr., bérmentes küldéssel 75 kr.

Golyva-balzsam, a megbizható szer a golyvánál. Egy üveggel 40 kr., bérmentes küldéssel 65 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppek); megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bántalom ellen kitünő házi szer. 1 üveggel 22 kr.

Angol esodabalzsam, 1 üve cse 12 kr., 12 üveggel 1 frt 20 kr.

Az itt felsorolt készítményeken kívül még a birodalom valamennyi lapjában hirdettet bel- és külföldi gyógyszer-különlegesség készletben van, s minden után a raktáron nem levő cikkek kívánatra pontosan és olcsón beszereszetnek. Postai küldemények a pénz előleges beküldése mellett pontosan eszküldötnek; nagyobb megrendeléseknél az összeg utánvétele mellett is. Az összegnek előzetes beküldése mellett (legjobban postautalványval) a viteldij jelentékenyen csekélyebb, mint utánvét mellett. A felsorolt különlegességek kaphatók Budapestben Török József gyógyszer-t. király-utca 12.

WADLSTEINER-F. ÉS TÁRSA

PARIS-CARLSRUHE
HÁZI-ÉS FÉNYÜZÉSI CIKKEK
FŐRAKTÁRA

BUDAPEST, VÁCI-UTCA 27.

FRANCIA, ANGOL, OSEH PORCELLÁN ÉS ÜVEG-TERITÉKEK, HÁZI-ÉS FÉNYÜZÉSI CIKKEK, VELENCEI CSILLÁROK ÉS TÜKRÖK, VALÓDI JAPÁN ÉS CHINAI DISZTÉMÉNYEK DÚS RAKTÁRA.

TÖLSNER ADOLF tekeasztal-gyára

Bécs, V. Rampusdörfergasse 7. Ajánlja az. és kir. kizárólag, szabad forgó tekeasztalait kéglí és carambol játéka (mindkét oldal márványlemezzel van ellátva). Árjegyzék ingyen és bérmentve.

A mohai **ÁGNES** savanyúvíz

folytonos használata mint

IVÓVIZ

járványos betegségek

alkalmával kitünő szolgálatot tesz.

Friss töltésben mindenkor kapható.

Édeskuty L. magyar kir. udvari ásványvíz-szállítóház Budapestben.

Ugyiszintén kapható minden gyógyszer-tárban, fúszkerkereskedésben és vendéglökben.

A „Franklin-Társulat” kiadásában Budapestben megjelent és minden könyvtárnál kapható:

A FOGÁSZAT

ÉS MŰTÉTEINEK RÖVID KÉZIKÖNYVE.

Orvostanhallgatók és gyakorló orvosok számára.

Irtá

Dr. ABONYI JÓZSEF.

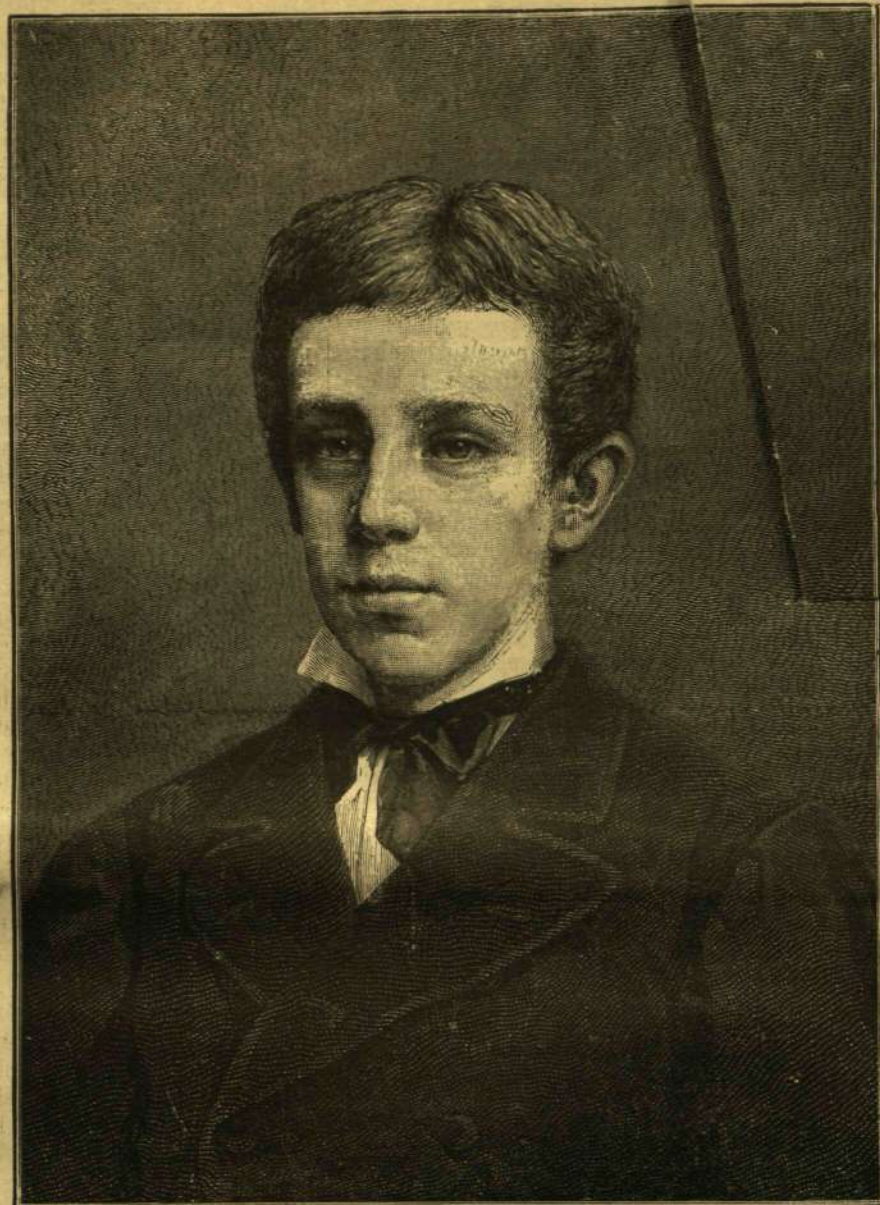
104 farnetszettel. Ára füze 1 frt.

RUDOLF TRÓNÖRÖKÖS 14 ÉVES KORÁBAN (1872.)

RUDOLF TRÓNÖRÖKÖS 19 ÉVES KORÁBAN (1877.)

A KIRÁLYNÉ ÉS A TRÓNÖRÖKÖS A PRÁTERBEN (1875.)
RUDOLF TRÓNÖRÖKÖS ÉLETÉBŐL.

STEFÁNIA FŐHERCEGASSZONY LEÁNYKÁJÁVAL ERZSÉBET FŐHERCEGNŐVEL (1886.)

ERZSÉBET FŐHERCEGNŐ 1888. NYARÁN.

RUDOLF TRÓNÖRÖKÖS ÉS STEFÁNIA HERCEGNŐ TALÁLKOZÁSA LAXENBEN (1880.)
RUDOLF TRÓNÖRÖKÖS ÉLETÉBŐL.

Fóth, ha eltűnnék is a föld színéről, örökké élne... Vörösmartynak híres «Fóthi dal»-ában.

A kivált anyagot a szerkesztőség, több szakmunkatársa, u. m. Pauller Gyula, Ballagi Aladár, Király Pál, Krenner József és mások közreműködésével összegyűjtve, föl is küldte a fenséges főmunkatársnak s naponkint várta a kézirat kezdetét, mely szerzője meleg szeretetének e haza iránt újabb tanúbizonyossága leentett.

Ki fogja most úgy megírni, a hogy megírta volna ő, a ki — mint Jókai mondja — «mindent sajátkezüleg irt kész, gyakorlott irálylyal, a min nem lehetett igazítani semmit: egy pár sorban egész képet, egy lapon egy egész panorámát tudott visszaadni, hogy azt bármely professzionátus író irigyelhetné tőle. Utazásai a hazában és a külföldön megannyi érdekes tanulmányok; s a természettudományokban való jártasságával zavarba hozta a dilettáns írókat. Még testedző mulatsága, a vadászat is tudományos buvárlásainak volt szegődött szolgálója.»

De annak a meleg szeretetnek e haza iránt, melyet maga is «imádott hazának» nevezett, nem csak irodalmi munkáiban, egyébként is sokszor adta tanujelét. Mindig oly szívesen időzött körünkben, mindig oly jól érezte magát hű magyarjai között. És hogyha a budai várpalotának kész lett volna az a része, melyet az ő udvarának szántak, bizonynyal közöttünk tartotta volna udvarát s vezetője lett volna társas életünknek, irodalmi, közművelődési s általában minden előhaladási törekvéseinknek.

Ez nem frázis, ez alapos remény. Hiszen megmutatta az ő védnöksége alatt rendezett országos kiállítás megnyitására, 1885 május 2-án tartott megnyitó beszédével, mely egy valódi program, programja a békés haladás áldásos munkájának, méltó reá, hogy soká visszhangozzék szívünkben.

S mily méltó párja belednének az, a melylyel a kiállítást ugyanazon év november 5-ikén be-rekesztette, a midőn Széchenyi miniszternek hozzá intézett beszédére a következőkben válaszolt:

«Köszönetemet fejezem ki a miniszter urnak szavaiért s egyúttal mind ő neki, mind a két elnöknek, mint önöknek mindnyájunknak, uraim, kik e nagy kiállításban részt vettek s azt kezdetől fogva odadó hazafisággal oly szépen megvalósították, eredményesen fáradozásaikért, kitartó munkásságukért.

Mai nap teljes megelégedéssel tekinthetünk ezen művünkre vissza, melynek erkölcsi értéke mindenek előtt tartós haszonra fog szolgálni: mert ezen kiállítás mindnyájunkban a bizalmat, az önértéket s a hatalmas közművelődési emelkedésünk jövőjébe vetett hitet költötte fel és a külföld előtt is bemutatta, mivé alakult Magyarország az utóbbi évek alatt, hogyan emelkedett föl a szellemi és művészi alkotásoknak terein, épen úgy, mint ipari és mezőgazdasági tekintetben teljes mértékben a kulturállamok sorába.

A Szent-István koronájához tartozó országokra nézve e mostani kiállítás fontos szakaszát képezi ifjú erejű művelődési kifejlődésünknek s ebben rejlik a legjelentékenyebb siker. Reánk nézve, kik szerencsések voltunk e műben résztvehetni, a legszebb jutalom és büszkeség azon öntudat, hogy hazánknak szolgáltunk. Azon hazának, melynek szent földéhez a hűség és gyermeki szeretet legzívósbab kötelekei csatolnak bennünket.

Ez ünnepélyes pillanatban, midőn ezen első országos kiállítást bezárjuk, hálatelten erjesítsük szavainkat eme felkiáltásban, mely minden magyarnek lelkesületlen legegyszerűbb ajkain: «Eljen a mi urunk és királyunk, ő császári és apostoli királyi felsége — és eljen a mi imádott hazánk!»

Nem szabad a magyarnak megelégednie e szavakról, melyeket a trón mellől intéztek hozzája saját édes nyelvén s melyekben akkor oly sok biztatást talált. És a kik szerencsések voltak közelebből ismerni a trónörökösöt, bizonyosságot tehetnek róla, hogy azokat a melegítő szavakat nem az alkalom ünnepeisége adta ajkaira, szíve fenekéről fakadtak azok. Mert nem csupán akkor, máskor is mindig így beszélt.

Csak arra az alkalomra kell visszamélekez-

nünk, mikor maga köré gyűjté vállalatának magyarországi munkatársait, hogy személyesen is megismerkedjék s néhány bizalmas zót cseréljen velük. Szólt mindenkhez külön-külön, mindenkivel más tárgyról, de mindenkivel abból az alaphangból, melyben kiki fölismerte a haza iránti szeretetének, a jövődjén való komoly munkálás elkötelezésének szavát.

A lefolyt nyáron már mint a gyalogság főfelügyelője utazta be az országot egyik szelétől a másikig. De még ekkor, nagy és fárasztó elfoglaltatása mellett is talált módot és időt, gondot viselni munkásságának irodalmi ágára is s az az emlékirat, melyet a hadgyakorlatokon tapasztaltak alapján a legfőbb hadur színe elé terjesztett, ha nyilvánosságra kerülhetne, bizonyosan a legjobb katonai írók sorába emelné.

Szép összhangban fejlődtek nála mind azok a képességek, szív- és lélekteljes tulajdonságok, melyek nagy uralkodót ígértek benne a jövőnek. A gyarló porhüvely nem bírta a lélek, a szív nagyságát. Összereszkadt alattok.

A ROSSZUL OSZTOZOTT TESTVÉREK.

ÉLETEKÉP.

Irta: JÓKAI MÓR.

(Folytatás.)

— Ah önnek a fia a híres Kiss Józsi? — No hát tetszett róla már olvasni? — Óh igen! Hisz az már világhírű művész. No ma este elmegyünk a színházba feleségüstül, megnézzük a kis pályatársat.

— No annak nagyon fog örülni! Aztán a Tóni lakodalmáról meg ne feledkezzenek.

Hát biz' én csak nem tartottam meg a szavamat. Német színházba menni! Magyar írónak! Az ötvenes években! Az lett volna a «babeves.» Meg más egyéb dolog is volt.

Én bizony soha sem szerettem a természet csodáit a művészi világban. Miattam itt járhatott Tom Ponce: a törpe admirális. Donato, a féllábu táncművész; miss Pastrána, a szörös ábrázatu primadonna; — én egyikre sem voltam kíváncsi.

Hanem a helyett meglátogatott engem maga Kiss Józsi.

A parányi művész igen komoly férfiú volt. Mikor felültem az íróasztalomra (hogy szemtül szembe értekezhesünk egymással; különben nekem kellett volna a földre leülnöm), engedelmet kért, hogy szivarra gyújthasson. A havanna ugy illett a szájába, mintha én a bambusz pálczámat venném a fogaim közé.

A szokásos gratulációk után, a mikkel régi ismerősök szokták egymást üdvözölni, én a legközelebb szőnyegen levő tárgyra tereltem át a beszélgetést.

— Hát ön itt lesz-e az «öcscsének» a lakodalmán?

A mire a parányi ember szomorú mosolylyal felelt:

— Az rám nézve nagyon kínos jelenet volna. Hisz ön nagyon jól tudja, hogy egykor minő gyöngéd érzelmek kötötték engemet a Lizihez. — Sejtettem legalább.

— Mi egy másnak voltunk szánya. És valóban találkoztak is mind a jellemeink, mind a hajlamaink egymással. Ő épen oly érzékeny, jószívű, mint én; én épen olyan gyöngéd, mint ő; hanem hát a végtét másképp rendelkezett fölöttünk. Ön látja, hogy én belőlem mi lett? Tulajdonképen, hogy mi «nem» lett? Maradtam öt esztendőös finak. Pedig bajszom, szakállam volna, ha nem borotválám. A szívem most is hevesen dobog. De hát mit használ? Törpe vagyok. Játékáb vagyok. Nincs helyem ezen az egész planétán. Nekem talán valami most felfedezett

asteroidba kellene átköltöznom, a hol hozzám hasonló emberek laknak. Itt pénzért mutogatnak.

Rá kellett hagynom, hogy ez bizony különös sorscsapás.

— Hát én a Lizit nem hibáztatom, hogy a Tónihoz megy férjhez. Az jobban hozzá illik; csak megbecsülje. De tartok tőle, hogy nem lesz vele boldog. A Tóni durva fickó. Nem arra való, hogy egy érző szívet kielégítsen. De hát az apám, anyám így akarja. Legyen meg. Én beleegyezem. A Lizi kelengyjét én szeretem be a művészi keresetemből. De a lakodalmára nem megyek el. Az nagyon furcsa lenne. Kitélnék a Tónitól, hogy a részeg kompaniába felhozatna egy tránzsértálat s azt mondaná, hogy én azon tánczolgatok a menyasszonnyal. Én megyek egy várossal odább.

Mindezt olyan komoly arccal mondta el, mint egy igazi férfikorban levő ember.

Én kellemesebb tárgyra igyekeztem átvinni a beszélgetést.

— De hisz önnek most már hozzáillő társai is akadtak: Miss Lilli és Jean Piccolo.

— A bizony! Most már hármunk vagyunk: apró holdbeli emberek. De az még tetézi a boldogtalanságomat. Láttá ön a miss Lillit?

— Csak arczképben.

— Kár, hogy nem látta. Az a tökéletes mintaképe egy leánynak, negyvenöt centiméternyi nagyságban. Soha én tökéletesebb idomokat kifaragva nem láttam, se Thorwaldsentől, se Pradiertől s más modern és antik szobrászoktól. A feje sem olyan idomtalan, nagy a testéhez képest, mint más törpéknél szokott lenni. Szája, szemei, orra mind arányban vannak tartva a természethez. És a mellett egy tökéletes kifejtett mylady. Eszes és kedélyes, olvasott, szelleműs. Ötlelei csipősek. Valódi előkelő dáma, költőihajlamokkal.

— Ön úgy látszik, hogy belé szeretett.

— Természetes. A kerek földön ez az egyetlen lény volt, a ki hozzám illt. Az óriás nők után én épen úgy nem epedezhetek, mint Gulliver a királyleány után, a ki őt a mutató ujján lovagoltatta. És ő is látszott velem rokonszenvezni. Már tervben volt a végrehajtandó menyegzőnk. Párisban kellett volna annak végbenemni. Maga Eugenia császárné lett volna az örömanya, a ki bennünket kiházasít. A Saint Germán L'Auxeroi templomban lett volna a szertartásunk. Már be volt szervezve a parányi hintó, a két kis kutyányi lovacskával, mely bennünket a menyegzőre szállít, a mikor a fátum odához egy hármadikat egy új törpét: a ki nálamnál még két centiméterrel kisebb.

— Ez a Jean Piccolo.

— Ez az, az átkozott! A ki még kisebb törpe, mint én! Könnyű a nagy embereknek, ha maguknál nagyobb emberre találnak, azzal biztatgatják magukat, hogy utolérhetik, túl nőhetnek rajta, de hogy nőjtek én lefelé? Hogy hagyjam el visszafelé kisebbbedve a versenytársamat.

(Folyt. köv.)

A SZÍV.

Hangszer, szelid, türelmes, Örökké ingatag — Aként zenél, ad hangot, Ahogy rajt' játszanak.

Többféle művész rontja, Kínozza is szegényt, A mint hóbortja feljön, Vad kénye-kedveként.

Az ész, ez ezermester: — Tán ő a hangoló — Mind azt veri fejéhez A mi igaz, való.

Aztán jönnek — remény, vágy, Babánát és öröm — S mi lesz ha ennyin játsznak? Zavaros hangzón!

Egyszer csak jő a língész, S hozzálat hibtelen, A többit portba szjvtva, És ez: a szerelem!

Viharként megzugafta, Tépven, a hurokat — Bánja is ő, a hangszer Ha szétörök, szakad...

(1888.) Pásztori.

IVANOV KÖZLEGÉNY ÉLMÉNYEIBŐL.

Elbeszélés.

Irta GARSIN VSZEVOLOD.

Oroszból fordította Szabó Endre.

IV.

Késő este beértünk Foksánba, átmentünk a megvilágítatlan, nesztelen és poros városkán s valahová a mezőre jutottunk. Nem láttunk se eget, se földet; valahogy csak rendbe álltak a zászlóaljok, s a kimerült legénység elaludt, mint a holt; úgyszólván senki sem akart enni az elkészített «ebédből». A katona evése mindig «ebéd», akár jókor reggel, akár délben, akár éjjel történik. Az elmaradtak egész éjjel szállingóztak hozzánk. Hajnalban megint újra keltünk, azzal biztatva magunkat, hogy a menet után pihenő napunk lesz.

Megint menetelő sorok; a borju megint nyomja a zsibbadt vállakat, megint fájnak a feltört és megdagadt lábak. Hanem az első tíz verszta alatt úgyszólván semmit sem érezek. A rövid alvás nem semmisítheti meg a tegnapi nap fáradaimait s az emberek álmosan mennek előre. Én menetközben oly mélyen aludtam, hogy mikor az előre kijelölt helyre megérkeztünk és megálltunk, nem akartam elhinni, hogy már tíz versztát megtettünk s egyetlen egy helyre sem emlékeztem a megtett útból. Csak mikor a megállapodási helyen felvolumnak a kezdenek elhelyezkedni a csapatok, ébred fel egészen az ember s örvendezve gondol az egy egész óráig tartó pihenésre, mikor az ember kinyújtózkodhatik, vizet forral a katlanban, kedvére heverészve íhat egy kis forró teát. Mihelyt a fegyver gúlába s a bornyú le van rakva, az emberek legnagyobb részt azzal foglalkoznak, hogy tavalyi, csaknem mindig száraz kukoricaköröt szednek össze, hogy tüzet rakhassanak. A földbe leszarnak két sztronyt, arra puska-vesszőt fektetnek s erre két vagy három katlant akasztanak. A száraz, törékeny kukoricaköröt vígan ég és ropog; a tüzre mindig az oldalról vetnek, a merre a szél fú; a láng nyaldossa a füstös katlanakat, s tíz percz múlva a víz forr és zubog. A teát bevetették egyenesen a forró vízbe s engedték, hogy felfőjjön, abból aztán erős, csaknem fekete lé lett, a mit legnagyobb részt ezukor nélkül ittak meg, mert a kincstár igen sok teát adván (az emberek még dohány helyett is azt pipázták, ha elfogyott a dohány), igen kevés ezukrot adott; a teát a legénység rendkívül nagy mennyiségben itta. A katlanka, a mely hét pohárra valót adott, rendszeren egy embernek való adagot szolgáltatott.

Talán különösnek tűnik fel, hogy ilyen aprólékosra sra is kiterjeszkedem. De a katonai tábori élet oly nehéz, annyi nélkülözéssel és gyötrelmmel jár, a jövőre nézve oly csekély jóval biztat, hogy bármily kevés tea vagy hasonló kis fényezés rendkívül örömet okoz benne. Látni kellett azt, hogy a napbarnított, faragatlan és nyers katonák, fiatalok és vének, az igaz, hogy negyven évesnél idősebbek talán nem is voltak köztük, mily komoly és elégedett arccal rakták a katlanok alá a köröt és galyat, igazgatták a tüzet, akár a gyerekek; aztán utasígtatták egymást: — Te, Ljutikov, ide dugd a szélire, ide! Úgy! Jól van, jól van... már tüzet fogott. No, mindjárt felforr a víz.

Tea, néha esős és hideg időben egy pohárka pálinka, aztán egy pipa dohány, ebből áll az egész katonai fényezés, nem számítván persze a mindent kigyógyító álmot, a melyben el lehet felejtteni a testi fáradaimakat is, a jövő iránti sötét, szörnyű gondolatokat is. A dohány nem utolsó szerepet játszott az élet-örömek közt, a melyek

felébresztgették és ébren tartották a meglanyhult idegeket. A jól megtömött pipa végig járt tíz embert is és visszatért gazdájához, a ki még egy utolsó huzott belőle, kiverte az alját és fontosan pakolta el a csizma-szárába. Emlékezem rá: mennyire elkeserített engem, mikor egyszer a pipámat elvesztette egy társam, a kinek azt átadtam, hogy pipázzon belőle, s hogy mennyire el volt ő is keseredve és mennyire restelte az esetet! Mintha egy egész rábizott vagyont veszített volna el...

A megállóhelyen déltájban mintegy másfél, vagy két óráig pihentünk. Teázás után rendszeren mindenki elszunnyadt. A tábor csendes; csak az őr jár fel s alá a zászló mellett, meg vagy egy tiszt ébren. Lefekszel a földre, fejed alá teszed a bornyudat, s félig alszol, félig nem; az éggő nap oda tüz arczodra és nyakadra, a legyek bosszantóan csipkednek s nem hagyják jól elaludnod. Az álmok összekavarodnak a valósággal, csak nem régen éltél még olyan életet, a mely semmiben nem hasonlít a jelenlegihez, hogy fél álmóban mindig úgy tetszik, hogy no, most mindjárt felébredsz, otthon talárod magadat a megszokott környezetben s eltűnik ez a pusztaság, ez a tar föld, a melyen katángok vannak fi helyett, eltűnik ez a kérelhetetlen forró nap és száraz szél, ez az ezer meg ezer főnyi furcsa fehér öltözött, poros ingű nép és ezek a gúlába rakott puskák. Mindez ugyan hasonlít egy nehéz, különös álomhoz.

— Fel-ke-el-ni-i-i! — vezényel elnyújtott és rideg, de erős hangon a mi kis, szakállas zászlóalj-parancsnokunk, Csernoglazov őrnagy. S a fehéringesek fekvő fölé megmozdul; krákogva és nyújtózkodva kelnek fel az emberek, felöltik tarsiznyáikat és bornyujokat, aztán sorakoznak.

— Fegyverre!

Szűszedjük a gúlából fegyvereinket. Még mai napig is emlékezem az én 18,635. számú puskámra, a melynek agya kisé sötétebb színű volt, mint a többié, s és sötét fényezésén hosszú forradás-esik látszott. Még egy vezényszó, s a zászlóalj kihúzódva, rákanyarodik az utra. Elöl vezetik a parancsnok lovát, a fakó Varvara csikót; ez meg görbiti nyakát és ficzánkol és kapálódzik, az őrnagy csak rendkívüli esetekben szokott ráül-ni, s mindig gyalog lépked a zászlóalj előtt az ő Varvája után, pontosan lépést tartva, mint akármelyik gyalogos. Meg akarja mutatni a katonaságnak, hogy a parancsnok is «túr és fátad», s a katonák nagyon szeretik őt ezért. Az őrnagy mindig hidegvérű és nyugodt, soha sem tréfál és nem mosolyog; reggel ő kel a legkorábban s este ő az utolsó, a ki lefekszik; a legénység szigorúan és komolyan bánt, de haszontalan dolgok miatt nem veszekedik és nem kiabál. Azt mondják, hogy ha nincs az őrnagy, hát Venczel még olyanabul viselné magát.

Ma is nagy a meleg, de nem olyan, mint tegnap. Azonkívül már nem az országuton megyünk, hanem a vasut mentén egy szűk mezei úton, úgy hogy a legnagyobb rész a pászitra szorul. Por nincs; felhők kerekednek s már ritkán nagy cseppek az leszünk észre. Felnézünk az égre, kinyújtjuk kezünket megpróbálni, hogy nem esik-e? Még a tegnap kimerültek is magukhoz jöttek; már nem kell messzire menni, csak vagy tíz versztányira, ott az után pihenés lesz, igazi pihenés, a melyre nemcsak egy éjjel lesz szánya, hanem egy éjjel, aztán egy egész nap s újra egy éjjel. A felvidult legénységnek dalolni volna kedve; Fjodorov oda megy a dalosok közé, felhangzik az ismert dal:

«Hej Poltavánál, ott volt ám nagy dolog...»

Eldalolja azt, hogy «egyszer csak egy hitvány golyó a czár süvegébe furódik» rákezd egy bolond, illetlen, de a katonaságnál nagyon népszerű nótát arról, hogy valami Liza az erdőbe menve, mint lelt egy fekete cserébogarat, s mi jött ki abból, majd egy történeti éneket Péterről, a kit a szenatusba hínak, végül a mi ezredünk saját-termesü nótáját:

Oda jött a fehér czár, Alekszander gaszudár* «Huzd ki magad, ne légy álmos, mert a nagy czár előtt állsz most.»

A czár előtt parádé lett, azért minket megdicsérték.

A zászlóalj-parancsnok Csernoglazov nyárgalt ott, Nem aludt, nem pihent, zászlóalja jól is ment, Ha felült a lovára, fűtytet hányt a világra.

— Fjodorov! — kérdeztem én egyszer, — miért énekl maga azokat az ostobaságokat arról a Lizáról? Feleltem még néhány dalt, a melyek oly disztelenek és cinikusak voltak, hogy magának a cinizmusnak sem volt semmi értelme s teljesen okatlan hangok alakjában mutatkoztak.

— Ugy akarják Mihájlyes Vladimir. De hát nem is nóta az, csak olyan kiabálás-féle, hogy az ember egy kis... mellével. No, meg így vigabban is lehet menni.

Ha a dalosok kifáradnak, rákezd a zenekar. Az ütemes, hangos és legnagyobb részt vidám induló hangjainál sokkal könnyebben esik a menés; mindnyájan, még a legeltopultabbak is felevenülnek, könnyebben lépkeinek lépést tar-

* Gaszudár = uralkodó.

Bis 1888 February 24 Mis. Leveles Jókai! Magyarai névű legkisebb Pöszömet mondat. Önműb. is a tölti mesélés a Legitív album' dia, példányainak megküldés, ént. mit' nehiub nagy örömet okoztat, s valóban igen páreus híreültés. Lot' ibo'zettel gondolkul.

RUDOLF TRÓNÖRÖKÖS MAGYAR IRÓK ÉS MŰVÉSZEK KÖZÖTT. Bemutatók az „Angol királyné” társalgó-termében. 1888. február 12-én

visa a Nellemes és társai napokra, misztet főszereplő Budapesti től, töltünk

Szívélyes üdvözléssel mindenki jó hírre

Rudolf

tanak és „takarnak”: ilyenkor alig lehet a zászlóaljra ráismerni. Jut eszembe, hogy egyszer muzsikaszó mellett egy óra alatt több mint hat a versztányi utat tettünk meg, nélküli, hogy fáradtságot éreztünk volna; de a mint az elfáradt zenészek abban hagyták a játszást, a zene által előidézett élénkség eltűnt s én éreztem, hogy most mindjárt leesem, és le is estem volna, ha ideje-korán meg nem állunk és meg nem pihenünk. (Folytatás következik.)

RUDOLF TRÓNÖRÖKÖS SAJÁT-KEZŰ LEVELE.

Midőn 1887 tavaszán a magyar írók és művészek elhatározták, hogy a tűzvesz által elpusztított Eperjes, Torozsók és Nagy-Károly lakóinak fölszámolására egy nagy dísz-albumot szerkesztenek. Jókai Mór fölkérte a trónörökösöt, hogy kegyeskedjék szintén részt venni e munkában valamely kézírata beküldésével, sőt fenséges nejét, Stefánia főhercegeasszonyt is kérje meg egy sajátkezi rajzának közlés végett átengedésére. A királyfi a fölkérésre azonnal válaszolt Jókainak, 1887 május 1-én kelt levelében többi közt a következőket írva: „Ó fenségem megengedte, hogy a szép és hazafői vállalatban részt vehessünk, csak azt sajnálom, hogy az idő rövidsége miatt jelentékeny dolgozattal nem szolgálhatok, s így a jó akaratallal kell önnek megelégednie, mely ily pillanatban egész szívünket elárasztja.” A kézirat és a főhercegnő rajza a „Segítség-album”-ban megjelent s midőn a szerkesztőség annak egy diszplányát ő fenségének megküldötte, a trón-

örökös azt 1888 február 24-én kelt levelében köszönte meg, melyet kéziratának hű másában itt bemutatunk.

EGYVELEG.

* **Fürdőszobák az iskolákban** folyóvást gyakoribbá lesnek Németországban. A legelső ilyen intézményt a göttingai népiskolákban Merkel polgármester honosította meg, pár év múlva Boroszlóban, Magdeburgban s Berlinben is állítottak fel iskolai fürdőket néhány közösi iskolában. A legtöbb helyütt az ily iskolai fürdő 3 zuhanyból áll, alattuk elhelyezett 3 érzékdáldal. A pinczehelyiségekben van berendezve közel a fűtő helyiséghez s a berendezés Göttingában 780 márkába került. Egy-egy gyermek fürdése csak egy pár percbe kerül, ugy hogy a három fürdőre az öltöző szobában már a három másik vár s egy óra alatt az egész osztály megfürödhet. A fürdőkben melegített vizet használnak, 700 gyermeknek 29 köbméter elegendő. A fürdő csak a rendszeres tanórák alatt van nyitva.

* **A kutya becse** a kínaiak előtt világos abból is, hogy nagyobb bűnnek tartják, ha valaki kutyát lop, mint ökröt. Az ökröknél ugyanis csak egyszerű jószág, de az őrt álló kutya már bizonyos fokig családtag.

* **Mormonok telepedtek** a Kanada északnyugoti vidékén. A kormány csak úgy engedte meg a letelepedést, ha a többnépszerűségről lemondanak, de ezt a törvényt kijátszták, mert csak az első nőt hívják feleségnek a többi mind „némi”. A kanadai lapok ezért nagyon sokat lármáznak.

* **Siketnéma tehenet** vizsgált meg egy természet-tudós. A tehen nem hallott meg semmi zajt vagy kiabálást. Ha észrevette, hogy borjúját elviszik, fejét előre nyújtotta, száját kitártotta, de semminem hangot nem tudott adni. Jellemző sajátossága volt még, hogy nagyon vigyázott környezetére s látó tehetősége igen nagy volt.

* **Newyork város területét** 1668-ban adták el az indiánok az európaiknak. Az ár volt 10 ing, 30 pár harisnya, 10 puská, 30 golyó, 30 font lőpor, 30 kard, 30 üst és egy rézüst s azt hiszik, hogy ezzel a vétellel nagyon megcsalták a felhárakat.

* **Törvényszéki tárgyalásra** idéztek meg közelebb Baltimoreban számos polgárt mint tanut. A per tárgya két gonosztevő elítélése volt. Az utca és házszám megkeresése után látták az illetők csak, hogy a törvényszék tulajdonkép — színház, hol a két megnevezett gonosztevőtől színi előadást tartottak. A színgazdát sajátos reklámja jó jövedelmet hozott.

* **Egy gyermek története** phonographban. Edison az általa javított phonographot arra is használja, hogy új szülött kis leányának minden hangját összegyűjti. Az érdekes gyűjteményt megakarja örízni leánya számára, midőn az már felnőtt leány lesz.

RUDOLF TRÓNÖRÖKÖS HALÁLA.

A megrendítő hír napok óta tartó izgalmak közepette érkezett Budapestre. A véderő-törvényjavaslat megszavazása következtében beállt események foglalkoztatták a kedélyeket. Az utcákon nagy tüntetések zaja háborgott. Lovas és gyalog katonaság tartotta megszállva a város főbb utonalait. Január 30-ikán a képviselőház a katonaság veszi körül. A ház két napra el is halasztotta tárgyalásait, szükség levén a kedélyek csillapulására.

És mindjárt a deli órák után egy Hiob-hirt kezdtek suttogni, hitetlenül, de aggodalmasan, mert a megdöbbentő hír több oldalról érkezett. Kereskedők, pénzemberek kapták az első táviratokat Bécsből, de ezek homályosok voltak. Azt tudatták, hogy a trónörökös vadászati közben baleset érte s ezért a bécsi börze bezárattott. Mások számára így szólt a tudósítás: „Megrendítő esemény következtében a bécsi tőzsdét bezárták.” Délután 2 óra után jöttek e hírek. A budapesti börze is megkapta az értesítést, hogy a bécsi börzén ma nincs semmi üzlet. Bizonyosat senki sem tudott. Hivatalos körökben hiába kértek felvilágosítást, megnyugtatót. Ott csak később tudták meg a borzasztó valót. Délután 3 órakor nyert határozott alakot a Hiob-hír: *Rudolf trónörökös meghalt!* A városházán épen közgyűlés volt. Előkelő üzlet-emberek bizonyították ott, hogy szavahihető értesítést kaptak Bécsből. Most már a hivatalos köröknek is megjött a lesújtó tudósítás. A miniszterelnökség délután 3 óra után értesítette a szabadelvű kört a trónörökös haláláról.

Rövid idő alatt eljutott a gyászhir a város legtávolabbi részébe. A lapok külön kiadásokat rendeztek, kinyomatták a Bécsből jött hivatalos táviratot, mely így hangzik:

Bécs, jan. 30. Baden mellett Meyerlingből, hová Rudolf főherceg trónörökös tegnapelőtt este vadászatra ment, ép most érkezik a mélyen megrendítő hír, hogy ő fensége valószínűleg szélhűdés következtében hirtelen meghalt.

A hivatalos lap külön kiadása még hozzátette e tudósításhoz, hogy Rudolf főherceg ő fensége jan. 28-ikán több vendéggel vadászati kirándulást tett Baden mellett Meyerlingbe. Hivatalosok voltak Koburg Fülöp herceg és gróf Hoyos József is. Ő fensége azonban már jan. 29-ikén kissé rosszul érezte magát, és e miatt a Burgban megtartandó családi ebédről is ki kellett magát mentenie. Midőn a vadásztársaság tagjai jan. 30-ikán reggel egybegyűltek, s ő fensége a trónörökös körükben nem jelent, rögtön részvételjes tudakozódásukra fájdalomtól megtörtén vettek azt az irtozatos hírt, hogy ő fensége szélhűdés következtében meghalt.

De tartotta magát, habár lappangva az a hír, hogy a trónörökös nem természetes halállal múlt ki.

A fájdalom és megdöbbenés mély hatása nyilatkozott mindenütt. A középületekre kitűztek a fekete lobogókat. Az e napi és következő napok mulatságát, színházi előadásait beszüntették.

A mint *Budapest*en, úgy *Bécs*ben is csak elkésve és kezdetben zűrzavaros alakban terjedt el a katasztrófa híre. Az első hír az volt, hogy a trónörökös vadászati közben érte baleset. Kezdetben csekélyebb balesetről beszéltek, aztán súlyos sebesülésről. Majd azt mondták, hogy a baleset vasutón történt. Deli 1 órakor még semmi bizonyosat sem lehetett tudni, két óra tájban a hivatalos Correspondenz Bureau tudtul adta, hogy a trónörökös szélhűdés ölte meg. Leírhatatlan volt a megdöbbenés. Ezerenkint özönlött a tömeg a császári lak elé, hol néma volt minden.

Az osztrák képviselőház délután 2 óra előtt jutottak el a szállongó hírek. Az igazatosság közepette egy császári zsanár lépett a miniszterek szobájába és gr. Taaffe miniszterelnököt a király nevében felszólította, hogy siessen a Burgba. A házban Nevera képviselő beszélt, mikor bizonyos lett a hír. Megsugták neki, s ő azonnal felbe hagyta beszédét, Smolka elnök pedig berekesztette az ülést. Falkenhayn földmívelési miniszter hozta meg hivatalosan a trónörökös halálának híreit.

Gróf Taaffe miniszterelnök az összes miniszterekkel a Burgba ment, hol minisztertanács tartott. Gróf Kálnoky külügyminiszter megküldte az értesítéseket a külföldi udvarokhoz, a Bécsben székelő diplomatákhoz. Az idegen udvarok követei nem sokára a külügyminiszteriumba siettek, s fájdalmas megrendüléseket tolmácsolták.

A borzasztó hír délelőtt tizenegy órakor érkezett

meg a Burgba. Hoyos gróf vitte meg az értesítést Meyerlingből. Ugyanakkor Stefánia trónörökös értesülvén róla, hogy a királyné beszélni óhajt vele, azonnal a királyné lakosztályába sietett, hol először értesült a kimondhatatlan csapásról, mely özvegyggyé tette. Stefánia hercegnő és Mária Valéria fájdalma megrendítő volt. Stefánia hercegnő a királyné mellett maradt, hogy együtt sírjanak.

A trónörökösöt január 30-án halva találták ügyében. Hét óra után lépett a vadászkastély hálótermébe a komornyik, hogy a trónörökös felkeltse. Meredten, mozdulatlanul találta.

A holttestet a hálószobában tábori ágyra helyezték, selyem plus takaróval borították le. Az arc nyugodt volt. A szobába csak keveseknek engedték meg a belépést.

Mintán dr. *Widerhofer* tanár a halált konstataulta, a szobát bezárták és a kulesot Bombelles gróf főudvarmesternek adták át, a ki délután 3 órakor érkezett meg. Vele együtt a főmarsalli hivatal alkalmazottjai és *Claudy* udvari tanácsos föntazási igazgató is megérkeztek, hogy a holttest Bécsbe szállítása iránt intézkedjenek. Arra a hírre, hogy a trónörökös vadászati közben baleset érte, *Siebenbrunn* badeni járásbíró is megjelent, hogy szolgálatait hivatalos minőségben felajánlja, de be sem bocsátották a kastélyba, hanem udvariasan tudtára adták, hogy nincs rá szükség, mert a főmarsalli hivatal már megtette a kötelességét s a járásbíró közelbélésére semmi szükség sincs.

Este a holttestet a badeni indóházhoz szállították. Bécsből külön vonaton két század lovasság érkezett, mely a holttestet Meyerlingből Badenbe kísérte. A halottat éjjel vitték Bécsbe.

Rudolf trónörökös hétfőn, jan. 28-ikán délelőtt ment el Bécsből udvari fogaton Breitenfurthba, a hol bérkocsi várta, de a trónörökös gyalog tette meg az utat a közel levő Meyerlingbe. Délután igen jókedvű volt és vidáman mulatott vendégeivel, kik közt volt sógora, *Koburg* Fülöp herceg és a legközelebbi titkos tanácsosá kinevezett *Hoyos* gróf is. Keddén a vendégek vadászni mentek. Gyönyörű szarvast lőttek, a mi nagy öröme volt a társaságnak. Visszatérőben a trónörökös főfőjáról panaszkodott s rövid időre visszavonult termébe. Ennek következtében maradt el a kedd délutáni családi ebédéről is. Keddén este a trónörökös dolgozószobájában több levelet írt. A vadásztársasággal abban egyeztek meg, hogy szerdán reggel 8-kor indulnak vadászni. A trónörökös már 7 órakor felbúrt és csöngetett regóta nála szolgáló komornyikjának, *Loschek* Jánosnak, kinek megmondta, hogy fél nyolcra hozza be reggelijét. A komornyik távozott, de midőn fél óra múlva visszatért, a trónörökös halva találta ágyában. *Koburg* herceg és *Hoyos* gróf épen az udvarban voltak, midőn a komornyik kirohant a trónörökös hálószobájából és a borzasztó hírt meghozta. Az urak a trónörökös hálószobájába siettek és egy pillantás a mozdulatlanul fekvő trónörökösre mutatta, hogy itt hiábavaló minden emberi segítség. — A trónörökös nemes lelke megvált a földtől. Míg *Koburg* herceg a nagy szerencsétlenség súlya alatt megtörve állt fenséges sógorának halálós ágya mellett, *Hoyos* gróf Badenbe és onnan Bécsbe sietett, hogy a császári és királyi családnak megvigye a rémes hírt. Tizenegy órakor tudta meg ő fensége az atyai szívét összemarcangoló megrázó hírt, hogy kedveltje, koronának reményteljes örököse néhány órával előbb elhunyt.

Hoyos gróf nem határozhatta el magát arra, hogy a nagy csapást, mely a császári szülőket érte, azoknak távirati uton adja tudtukra. Bécsben a királyi családnál előbb senki sem tudta meg, hogy *Rudolf* trónörökös megszűnt élni. Egyik tudósítás szerint a gróf azonban nem tehetett meg a szomorú jelentést közvetlenül ő fenségének, hanem azt ő fensége főhadsegéde, gróf *Paar* altábornagygyal közlé. Ez azonnal bejelentette magát a királynénál, hogy ő fenségének a trónörökös rögtön halálát a lehető kiméletese módon tudtára adja. A királyné a fájdalomtól és megrendültségtől lesujtva hallgatta a remegő hangon tett közlést. Emberfeletti megerőltetéssel aztán felemelkedett. Talált erőt arra, hogy megköszönje gr. *Paar*-nak, hogy először közlé vele a hírt, mert a nagy, iszonyu csapás mellett, mely a Habsburg-házat érte, az ő feladata a vigasztalás és a fájdalom enyhítése, a mennyire ez lehetséges. A fenségnek hűgy ezután maga közlé királyi férjével egyetlen fiuk halálának megrendítő híreit.

A király atyai fájalmával elzárkózott, csak az uralkodó család tagjait fogadta, kik részvétük kifejezésére jöttek el a Burgba. Délután három órakor *Károly Lajos* főherceg (kit most a trónörökösök joga illet) a Burgba hivatott. A főherceg e napra épen nagy ebédre készült, melyre a trónörökös is várták. Előttevaló nap sürgönyözött a trónörökösnek Meyerlingbe: vajjon eljön-e az ebédre; a táviratra nem jött válasz. Január 30-án újabb távirat ment Meyerlingbe, melyre *Koburg* herceg azt válaszolta, hogy a trónörökös rosszul van, egy második táviratban azt je-

lentette, hogy a trónörökös súlyosan beteg, a harmadikban meg azt, hogy meghalt.

Károly Lajos főherceg fia, *Ferencz Ferdinánd* Prágából a gyászhir vételére azonnal Bécsbe utazott.

Gizella főhercegnő és *Lipót* bajor herceg a halál-hír vétele után rögtön Bécsbe utaztak Münchenből. Jan. 31-én reggeli 6 órakor érkeztek Bécsbe. A király várta őket, s könyezve átölelte mindkettőt, s többször megcsókolta. — Az uralkodó családnak Bécsből távol volt tagjai sietve a gyászoló városba utaztak.

A holttest jan. 30–31-ike közti éjjel érkezett meg Bécsbe, éjjeli 1 óra után, a déli vasut indóházába, hová csak kevés embert bocsátottak be.

Hatlovas udvari kocsi várta a holttestre, melynek átvételére herceg *Hohenlohe* főudvarmester jelent meg. A koporsót *Mayer* udvari lelkész kísérte, ki a halottat Meyerlingben beszentelte. A vonatról 12 udvari szolga emelte le a fekete bársonnyal fedett koporsót. Azonnal az udvari kocsióra kocsira tették, mely azután a sötét éjszakában megindult. Az utcákon nem volt katonaság s nem történt semmiféle gyászpompa kifejtése. Az utcákat óriási tömeg lepte el, mely némán nézte a gyász-menetet. Éjjel után két óra volt, midőn a menet a külső Burg-kapun s a *Ferencz-téren* át a *Schweitzer-trakthoz* érkezett, hol a koporsót leemelték s az udvari kápolnába vitték.

A király reggel megnézte a halottat. Hosszasan állt mellette és keservesen zokogott. Stefánia főhercegnő a fájdalomtól háromszor összereszkadt.

Bármily hirtelen és váratlanul jött is a trónörökös halálának a híre, s bármily lesújtó hatással volt is a hozzá közel álló körökre, annyi bizonyos, — mint bécsi lapokból olvassuk, — hogy az utóbbi hetekben környezete igen meglepő változást vett észre kedély-állapotában; a legderültebb hangulatból egyszerre mely búskomorságra esapott át, sőt az is megértendő, hogy a trónörökös hitetlenül mosolygó környezetének nagy meglepetésére a halálról beszélt. Mikor az utóbbi időben néha a biraodalm jövendő sorsáról beszéltek, vagy azt fejtgették neki, hogy milyen befolyást lesz egykor hivatva gyakorolni Ausztria-Magyarországnak és egész Európának jövendő sorsára, melyen felsóhajta azt szokta válaszolni: „Majd meglátják, hogy ezt nem érem meg!” Mikor a mult évben *Neumann-Spallart*, ki „Az osztrák-magyar monarchia irásában és képmény-című mű szerkesztő-bizottságának is tagja volt, meghalt, a szerkesztő-bizottság ülést tartott, melyben a trónörökös elnökölt és ekkor az elhunytól meghátan, az összes jelenlevőket elzékenyítőben emlékezett meg, de mikor beszédét bevezette, a hozzá legközelebb ülőkhez fordult és azt a kérdést intézte hozzájuk: „Vajjon ki lesz a legközelebbi, a kit a halál ebből a körből kiragad?” Senki se hitte, hogy az ifju erőben viruló trónörökös lesz az.

A temetés iránt csak később történt intézkedés. A fájdalom annyira megtörte a királyt, hogy a két első napon erről beszélni sem lehetett vele. *Vilmos* német császár személyesen ohajtott megjelenni a trónörökös temetésén, ki barátja volt, mivel sok időt töltött együtt, s ki egyik fiának keresztapja. De a külföldi udvarokkal tudatták Bécsből, hogy ő fensége képtelennek érzi magát elfogadásukra. A belga királyi család azonban eljön. A belga királyi család maga küldte meg táviratban a megrázó tudósítást.

Az ideiglenes ravant a trónörökös hálószobájában állították föl, s az uralkodó család tagjai többször megjelentek ott. Az első koszorut az özvegy helyezte a ravatalra. Az elhunyt kedvelt virágaiból, fehér rózsából, szegfűből és gyöngyvirágból van ez köte. A boncolás február első napján történt meg, aztán behalszamoszták, és esti 10 órakor átvitték a Burg kápolnájába. A császári család sírboltjában, a kapuczinusok temploma alatt helyezik el örök nyugalomra. A temetés kedd előtt állt törtenhetik meg. A *walesi* herceg jelen lesz a temetésen.

A külföldön is mindenütt a legnagyobb megdöbbenést okozta a trónörökös oly váratlan halála. *Vilmos* német császár azonnal az osztrák-magyar nagy-követhet, gr. *Széchenyi* Imrét sietett, ki azonban még akkor nem kapott hivatalos értesítést. *Vilmos* császár később táviratban fejezte ki fájalmát uralkodóknak. — *Leo* pápától, *Umberto* olasz királytól is még aznap este táviratot jöttek Bécsbe. — A belga királyi családban a hírek megrendítő hatása volt. A belga képviselőház azonnal felügyszentesztet üléseit. Az angol lapok a legteljesebb rokonszenvvel és mély megilletődéssel írnak *Rudolf* trónörököséről és korai haláláról.

Újabb hírek szerint *Hoyos* gróf még haldokolva találta a trónörökösöt, de már mentés nem volt. A gróf Bécsbe sietve, először is a trónörökös főudvarmesterével, *Bombelles* gróffal érkezett, majd a királyné udvarmesterét, báró *Nopcsát* is beavatták a

VI. HUMORISZTIKUS LAPOK.

Budapesten.

Üstökös. Szerk. és kiadó-tulajdonos Szabó Endre. XXXII. évf. Ára 8 ft.
Borsness Jankó. Szerk. Csicséri Bors (Dr. Ágai Adolf); kiadó-tulajdonos az Athenaeum. XXII. évf. Ára 8 ft.
Boland Istók. Szerk. és tulajdonos Don Pedro (Bartók Lajos.) XII. évf. Ára 8 ft.
Urambátým. Szerkesztő és laptulajdonos Baróti Lajos. IV. évf. Ára 8 ft.
Mátyás Diák. Szerk. László Elek. II. évf. Ára 4 ft.
Vidéken.
Garabonciás Diák. (Győr.) Szerk. Gárdonyi Géza, kiadó-tulajdonos Szávay Gyula. VIII. évf. Ára 4 ft.
Torma. (Szombathely.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Kun Samu. VIII. évf. Ára 6 ft.
Veréb Jankó. (Pécs.) Szerk. és laptulajdonos Várady Ferencz. V. évf. Ára 6 ft.
Villám. (Debreczen.) Szerk. és laptulajdonos Keresztes Géza. V. évf. Ára 5 ft.
Csirip-Csirip. (Miskolc.) Szerk. Veréb Jankó; kiadó-tulajdonos Ruttkay Menyhért. III. évf. Havonként kétszer. Ára 4 ft.
Rosta. (Ungvár.) Szerk. és kiadó-tulajd. Szinyei I. István. II. évf. Ára 4 ft.
Vas Gereben. (Munkács.) Szerk. és kiadó-tulajd. Hajdu József. II. évf. Ára 3 ft 60 kr.
Hüvelyk Matyi. (Szeged.) Szerk. Hüvelyk Matyi; kiadó-tulajdonos Bánfalvy Lajos. I. évf. Ára 5 ft.
Szögdi Paprika. (Szeged.) Szerk. Paprika János; kiadó-tulajdonos Burger Gusztáv. I. évf. Ára 4 ft.
Összesen = 14.

VII. SZAKLAPOK.

Budapesten.

Gazdasági Lapok. Szerk. és laptulajdonos Ordódy Lajos; szerk.-társak Baranyai István, Baross Károly. XXI. évf. Ára 8 ft.
Orvosi Hetilap. Szerk. Hógyas Endre és Antal Géza; kiadó-tulajdonos Antal Géza. XXXIII. évf. Ára 10 ft.
Vadász-és Verseny-Lap. Szerk. Pulay Kornél; laptulajdonosok: Sárkány Ján. Ferencz és Pulay Kornél. XXXIII. évf. Ára 12 ft.
Gyógyászat. Szerk. és kiadó Schächter Miksa tr., laptulajdonos Kovács József tr., főmunkatárs Szénási Sándor tr. XXIX. évf. Ára 10 ft.
Gyógyserzési Hetilap. Szerk. és kiadó-tulajd. Schély Sándor. XXVIII. évf. Ára 10 ft.
Jogtudományi Közlöny. Szerk. dr. Dárday Sándor, főmunkatárs dr. Fayer László, kiadó-tulajd. a Franklin-Társulat. XXIV. évf. «Curia Határozatok» melléklettel. Ára 12 ft.
Posta-Közlöny. Szerk. Janos Dezső; kiadó-tulajdonosok Bószorményi Kálmán és Botár János. XXIII. évf. Ára 6 ft.
A Magyar Királyi Posta és Távirat Rendelések-Tára. Kiadja a közmunka- és közlekedéstudomány m. k. miniszteriuma. XXIII. évf. A postai hivataloknak ingyen küldetik.
Typographia. Szerk. Zaka Lajos; kiadó-tulajd. a magyarországi könyvnyomdászok és betűöntők egylete. XXI. évf. Ára 4 ft. («Gutenberg» német melléklettel.)
Szinpad. Szerk. és kiadó-tulajdonos Rajnai F. I. XXI. évf. Ára 4 ft.
Vasúti és közlekedési Közlöny. Szerk. és kiadó-tulajdonos dr. Heltai Ferencz. XX. évf. Hetenként 3-szor. Ára 12 ft.
Hivatalos Rendőri Közlöny. Kiadja a m. kir. belügyminiszteriuma. XIX. évf. Valamennyi törvényhatóságoknak ingyen küldetik. Naponként. Ára 3 ft.
Sorsolási Adatok. Szerk. és kiadja Aradi Rezső. XIX. évf. Minden huzás után magyar és német szöveggel. Ára 1 ft.
A budapesti Áru- és értéktörzs árjegyzései. Kiadja a miniszteri társbiztos. XVI. évf. Minden tőzsedenapon. Ára 8 ft; postán 12 ft.
Statisztikai Heti Kimutatás. Szerk. Kőrösi József; kiadja a fővárosi stat. hivatal. XVII. évf. Ára 3 ft.
Földmívelési Érdekeink. Szerk. és kiadó-tulajd. Bosányi Endre; társ-szerk. Manovich F. XVI. évf. Ára 6 ft. «Falusi Gazdák»-val 8 ft.
Falusi Gazda. Szerk. és kiadó-tulajd. Bosányi Endre; társ szerk. Manovich F. XVI. évf. Havonként kétszer. Ára 3 ft.
Borászati Lapok. Szerk. és kiadó-tulajdonosok Baross Károly és Engelbrecht Károly. XVI. évf. Ára 5 ft.
Pénzügyi Közlöny. Kiadja a m. kir. pénzügyminiszteriuma. XVI. évf. Havonként kétszer. Ára 3 szám.
Rendelési Közlöny. A magyar királyi honvédség számára. XV. évf. Megjelen havonként 2—3 szám.
Mercor. Hiteles sorsolási tudósító. Szerk. és kiadja Politzer Zsigmond. XV. évf. Minden huzás után magyar és német szöveggel. Ára 2 ft.
Központi Értesítő. Kiadja a földmiv. ipar- és kereskedelmi m. k. miniszteriuma. XIV. évf. Hetenként kétszer. évenként 60—70 iv. Ára helyben 4 ft; vidéken 6 ft.
Építő Ipar. Szerk. Ney Béla; főmunkatárs Mihály József; a kiadó-tulajdonosok képviselője Pártos Gyula. XIII. évf. Ára 8 ft.
Népszava. A magyarországi általános munkáspárt központi közlönye. Szerk. és kiadó Ferenczi József; XIII. évf. Ára 2 ft 40 krajczár.
Gazdasági Mérnök. Szerk. és kiadó-tulajdonos Gonda Béla. XIII. évf. Ára 12 ft.
Corvina. A magyar könyvkereskedők egyletnek közlönye. Szerk. Aigner Lajos. Tulajd. a magyar könyvkereskedők egylete. XII. évf. Minden hó 10. 20. és 30-án. Az egylet tagjai ingyen kapják.
Közegészségügyi Kalauz. Szerk. tulajd. dr. Lőrincz Ferencz. XI. évf. Minden hó 1-én és 15-én. Ára 6 ft.
Magyar Föld. Közgazdasági lap. Szerkesztő és kiadó-tulajdonos Dapay László; társ-szerk. Wenzel Mihály. X. évf. Hetenként háromszor. Ára 12 ft.
Köszövény Közlöny. Szerk. Barta László, laptulajd. és kiadó az orsz. központi jegyzői egylet. X. évf. Ára 6 ft.

Magyar Ipar. Az országos iparegylet közlönye. Szerk. Mudrony Soma; főmunkatárs Gelléri Mór. X. évf. A hó első és második felében. Ára nem tagoknak 3 ft.
Magyar Tisztviselő. Szerk. és kiadó-tulajdonos Csikvári Jákó. X. évf. Ára 5 ft.
Vadász-Lap. Szerk. és kiadó-tulajdonos Sárkány János Ferencz és egervári Egervári Gyula. Minden hó 5., 15-és 25-én. X. évf. Ára 6 ft.
A Vállalkozók Lapja. Szerk. és kiadó-tulajdonos Lakatos L.; társ-szerk. Bendik Géza. X. évf. Ára 8 ft.
Büntető Jog Tára. Szerk. és kiadja Németh Péter; belmunkatárs Baumgarten Károly; X. évf. Ára 8 ft.
Budapesti Lloyd. Hiteles sorsolási tudósító. Szerkesztő Engel Zsigmond. X. évf. Havonként 3—4-szer. Ára 1 ft 50 kr.
Magyar Mercor. Hiteles sorsolási tudósító. Kiadó és tulajdonos Lóry J. bankár. X. évf. Minden huzás után magyar és német szöveggel. Ára 2 ft.
Magyar Kereskedők Lapja. Szerk. Kormos Alfréd és Kende Zsigmond; IX. évf. Ára 7 ft 50 kr.
Magyar Pénzügy. Szerk. Kormos Alfréd. IX. évf. Ára a «Hiteles Sorsolási Tudósító»-val 10 ft.
Országos Törvényár. Kiadja a m. kir. belügyminiszteriuma. VIII. évf. Évenként 20—24 szám. Ára 4 ft.
Központi Értesítő. A földmiv. ipar- és kereskedelmi m. k. miniszterium közlönye. VIII. évf. Ára 10 ft.
A M. Mérnök- és Építész-Egylet Heti Értesítője. Szerk. Ney Béla; kiadja: a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet. VIII. évf. Az egylet tagjainak minden utánizetés nélkül küldetik.
Magyar Házilapsz. Szerk. Andrea; kiadó-tulajdonosok: Elmsner S. és Vértess J. VIII. évf. Ára 6 ft.
A Jog. Szerk. és kiadja dr. Révai Lajos és dr. Stiller Mór. VIII. évf. Ára 6 ft.
Unio. Hiteles sorsolási hírlap. Kiadja Beifeld József. VIII. évf. Megjelen minden huzás után. Ára 4 ft.
Magyar Szesztermelők Lapja. A magyar szesztermelők országos egyesületének közlönye. Szerkesztő Bosányi Endre. VII. évf. Havonként kétszer. Ára 4 ft.
Magyar Közlekedés. Szerk. és kiadó-tulajdonos Boncz Miklós. VII. évf. Ára 8 ft.
Ertesítő a budapesti hitelezői védeleget tagjaihoz. VII. évf. Havonként kétszer. Az egylet tagjainak ingyen küldetik.
Szinépek Lapja. Szerk. Béney István; kiadja a magyar színész-egyesület központi igazgató-tanácsa. VII. évf. Ára 6 ft.
Magyar Nemzetgazda. Szerk. és laptulajdonos Mende Bódog. VI. évf. Ára 10 ft.
Aeonlap. Organum Pharmaciae. Szerk. és tulajdonos Ráz Károly; kiadó-tulajdonos id. Poldini Ede és társa. VI. évf. Ára 8 ft.
Herkules. Testgyakorlati közlöny. Szerk. Porzolt Jenő és Porzolt Kálmán; VI. évf. Megjelen havonként kétszer. Ára 4 ft.
Magyar Dohány-Ujság. Szerk. és kiadó-tulajdonos Daróczi Vilmos. VI. évf. Megjelen minden hó 1-én és 16-án. Ára 4 ft.
Pannonia. A fővárosi váltóüzlet-társaság Adler és társa sorsolási tudósítója. VI. évf. Havonként 2—3-szor. Ára 2 ft.
Ügyvédek Lapja. Szerk. dr. Wolf Vilmos és dr. Löwy Gábor. VI. évf. Ára 6 ft.
Vendéglők Lapja («Pincézerek Lapja»). Szerk. és laptulajdonos Ihász György. VI. évf. Havonként 2-szer. Ára 6 ft.
A Főváros. Budapest fővárosi törvényhatóságának hivatalos közlönye. Szerk. és kiadó-tulajdonos Pichler N. István. V. évf. Hetenként kétszer. Ára 8 ft.
Gyógyserzési Közlöny. Szerk. és kiadja Csurgay Kálmán. V. évf. Ára 8 ft.
A Magyarországi Borbélyok és Podrázok Lapja. Szerk. és kiadja Pollák József; lapvezető Mezey Péter, Dankovszky István és Breitfeld Alajos. V. évf. Minden hó 1. és 15-én. Ára 5 ft.
Katonai Lapok. Szerk. Bolgár Ferencz. IV. évf. Minden hó 1., 10. és 20-án. Ára 8 ft.
Magyar Királyi Póstatárhelyi Közlöny. Kiadja a m. kir. póstatárhelyi igazgató. IV. évf. Havonként kétszer. Ára 6 ft.
Zenelap. Szerk. és kiadó-tulajdonos Ság József. IV. évf. Havonként kétszer. Ára 6 ft.
Főnyeremény. Sorsolási tudósító. Kiadó Györi és Wohl. IV. évf. Havonként kétszer. Ára 1 ft 80 kr.
Gyakorlati Kereskedelmi Tudományok. Szerk. és kiadja Zachár Gyula. III. évf. Megjelen havonként 2-szer. Ára 8 ft.
Ipar- és Kereskedelmi Közlöny. Szerk. Aichelburg László gróf; kiadó és tulajdonos Németi A. IV. évf. Ára 10 ft.
Orvosi Heti Szemle. Szerk. és kiadó: dr. Fleisch Nándor és Heltai Mánó. IV. évf. Ára 8 ft.
A Regalebér. Szerk. Somogyi M.; kiadó-tulajd. Salzer Izor. IV. évf. Minden hó 1., 10. és 20-án. Ára 5 ft.
Szerecsen-Hírnök. Kiadja Ernyei A. H. IV. évf. Minden huzás után. Ára 2 ft.
Házi Szárnyasaink. Szerk. és kiadó-tulajdonos Parthy Géza. III. évf. Havonként kétszer. Ára 4 ft.
Iparügyek. Szerk. Ráth Károly. III. évf. Havonként kétszer. Ára 4 ft.
Magyar Cipészok Lapja. Szerk. Weiss Ágoston; főmunkatárs Dépold J. III. évf. Minden hó 1-én és 15-én magyar és német szöveggel. Ára 4 ft.
Magyar Kir. Államvasutak Hivatalos Lapja. Kiadja a magyar kir. államvasutak igazgatója. III. évf. Havonként 4—5 szám. Hivatalból küldetik.
Budapesti Lakáshirdető. Szerk. és laptulajdonos Weiss Mór. III. évf. Havonként háromszor magyar és német nyelven. Ára 3 ft 50 kr.
Budapesti «Mercor». Szerk. és kiadó Politzer Za. III. évf. Minden huzás után magyar és német szöveggel. Ára 2 ft. Ugyanezen szöveggel:
Fővárosi Mercor.
Magyar Fővárosi Mercor.
Pénzügyi Mercor.
Pesti Mercor.
Sorsolási Mercor.
Tőzsdé Mercor.
Uj Mercor.

Sorsolási Közlöny. Kiadó-tulajdonos Beimel Lajos. III. évf. Minden huzás után. Ára 1 ft.
Uj Magyar Mercor. Szerk. és kiadja Köváry Ármín. III. évf. Minden huzás után. Ára 2 ft.
Gazdasági Értesítő. (Eperjes.) Szerkesztő Szűcs János; kiadja a «Sárosmezei gazdasági egyesület». VI. évfolyam. Minden kéthetben egyszer. Az egyesület tagjai ingyen kapják.
A Magyar Nép Bányászata. (Töröcz-Szent-Márton.) Szerk. és kiadja Nagy István. III. évf. Október—február hónapokban 10 füzetben. Ára 60 kr.
Házi Közlöny. (Arad.) Szerk. Záray Odón; kiadja Gyulai István. II. évf. Minden hó 5. és 20-án. Ára 3 ft.
Alföldi Mercor. (Arad.) Szerk. és laptulajdonos Falkenstein Adolf. I. évf. Ára 1 ft 80 kr.
Összesen = 123.
VIII. VIDÉKI LAPOK (nem politikai tartalommal).
Debreczen-Nagyvárad Értesítő. (Debreczen.) Szerkesztő Tóth László; főmunkatárs Szabolcska Mihály; kiadó-tulajd. Ziehermann H. XLVII. évf. Ára 2 ft.
Zalai Közlöny. (Nagy-Kanizsa.) Szerk. és kiadó Bátorfi Lajos; lap-tulajdonos Vajdits József. XXVIII. évf. Ára 5 ft.
Szepesi Hírnök. (Lőcsé.) Szerk. és kiadó-tulajd. Hoopfer Gusztáv. XXVII. évf. Ára 4 ft. (Magyar és német szöveggel.)
Ung. (Ungvár.) Szerk. Fincick Mihály; kiadó-tulajd. Polasek Miksa. XXVII. évf. Ára 4 ft.
Borsod. (Miskolc.) Szerk. Miskolczy Pál; kiadó-tulajdonos Forster Rezső. XXII. évf. Ára 4 ft.
Nagyasszonyi Hetilap. (Gyömszombat.) Szerk. tulajdonos Thnagl János Henrik. XXI. évf. Ára 4 ft. Magyar és német szöveggel.
Szamos. (Szatmár.) Szerk. Kótai Lajos; laptulajd. Litzetzky Endre; fődolgozótárs Ferenczy János. XXI. évf. Hetenként kétszer. Ára 4 ft.
Nyitrai Lapok. (Nyitra.) Szerk. és tulajdonos Weiss József. XX. évf. Ára 5 ft 20 kr. (Magyar és német szöveggel.)
Zemplén. (Sátoralja-Ujhely.) Szerk. Horváth József; főmunkatárs Dongó Gy. Géza; kiadó-tulajdonos özv. Boruth Elemérné; XX. évf. Ára 6 ft.
Sopron. (Sopron.) Szerk. és kiadó-tulajd. dr. Gaar Vilmos. Hetenként kétszer. XIX. évf. Ára 6 ft.
Hód-Mező-Vásárhely. (Hód-Mező-Vásárhely.) Szerk. Fodor Lajos; kiadó-tulajd. a szerkesztő-bizottság. XIX. évf. Ára 4 ft.
Szentosi Lap. (Szentcsanak.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Sima Ferencz. XIX. évf. Hetenként kétszer. Ára 5 ft.
Gyöngyös. (Gyöngyös.) Ideigl. szerk. Huszár Adolf; kiadó Herzog Ernő Ármín; laptulajdonos Csomor Kálmán. XVIII. évf. Ára 6 ft.
Torontál. (Nagy-Beocskerek.) Szerkesztő Lauka Gusztáv; kiadó Pleit Ferencz Pál. XVIII. évf. Ára 6 ft.
Tolnamegyei Közlöny. (Szegezd.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Bodó Vilmos; belmunkatárs dr. Steiner Lajos. XVII. évf. Ára 6 ft.
Szabolcsmezei Közlöny. (Nyíregyháza.) Szerk. és kiadó Mandel Gyula. XVII. évf. Ára 4 ft.
Bereg. (Beregszász.) Szerk. és tulajdonos Janka Sándor; főmunkatárs Kórdy Sándor. XVI. évf. Ára 4 ft.
Pápai Lapok. (Pápa.) Szerk. és laptulajdonos dr. Fenyves Ferencz. XVI. évf. Ára 6 ft.
Vágvölgyi Lap. (Trencsén.) Szerk. és kiadó Skarnitzl X. Fer. XVI. évf. Magyar és német szöveggel. Ára 4 ft.
Székesfehérvár és Vidéke. (Székesfehérvár.) Szerk. és kiadó-tulajd. Csütör G. Emil. XVI. évf. Megjelen hetenként háromszor. Ára 8 ft.
Szatmár. (Szatmár.) Fel. szerk. Uray Géza; szerk. ifj. Nagy Vince; főmunkatárs Nagy Elek; kiadó-tulajd. Nagy Lajos. XV. évf. Ára 3 ft 80 kr.
Nagybánya és Vidéke. (Nagybánya.) Szerkesztő dr. Haraszcs Lure; kiadó-tulajdonos Molnár Mihály; XV. évf. Ára 4 ft.
Veszprém. (Veszprém.) Szerk. Hegedüs János; laptulajd. és kiadó Krausz Ármín fia. XV. évf. Ára a «Hivatalos Értesítő»-val 6 ft.
Szabadkai Közlöny. (Szabadka.) Szerk. Handelsmann Antal; kiadja Schlesinger Sándor. XIV. évf. Ára 4 ft.
Szolnok-Doboka. (Décs.) Szerk. és kiadó Kovács Samu. XIII. évf. Ára 6 ft.
Földvidéki Szemle. (Eperjes.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Hedry Bertalan. XIV. évf. Hetenként kétszer. Ára 5 ft.
Nagy-Kunág. (Kerecsény.) Fel. szerk. Szódi Miksa; szerk. Bartha László; főmunkatárs Milecs Béla; kiadó-tulajd. Szódi S. XIV. évf. Ára 4 ft.
Maros-Vidék. (Maros-Vásárhely.) Szerk. és kiadó-tulajd. Kerekes Sámuel; társ-szerk. D. Nagy János. XIII. évf. Ára 6 ft.
Szatmármegyei Közlöny. (Nagy-Károly.) Szerk. Bandisz Jenő; kiadó-tulajd. ifj. Roth Károly; főmunkatárs Nagy Sándor. XIII. évf. Ára 4 ft.
Hunyad. (Déva.) Szerk. Kun Róbert; laptulajd. Réthi Lajos; kiadó Hirsch Adolf. XIII. évf. Ára 4 ft.
Bajai Közlöny. (Baja.) Szerk. és kiadó Erdélyi Gyula; főmunkatárs dr. Herman Tulajd. XII. évf. Ára 5 ft.
Nagy-Körös. (Nagy-Körös.) Szerk. Tóth József; szerk.-társ Vass Samu. XII. évf. Ára 5 ft.
Rosznói Híradó. (Rosznó.) Szerk. Krasznai K. G.; kiadja Kovács Mihály. XII. évfolyam. Ára 6 ft.
Keszthely. (Keszthely.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Révai Miksa. XII. évf. Ára 5 ft.
Földvidéki Közlöny. (Kassa.) Szerk. dr. Hohenauer Ignác; laptulajdonos Hedry Bertalan. XI. évf. Hetenként kétszer. Ára 5 ft.
Krassó-Szörényi Lapok. (Lugos.) Szerk. Szlábey György; kiadó-tulajd. Wenzely János és fia. XI. évf. Ára 6 ft.
Oroszházi Közlöny. (Oroszháza.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Magyar A. M. XI. évf. Ára 4 ft.
Bácskai Ellenőr. (Szabadka.) Szerk. Stoecek Károly. XI. évf. Ára 6 ft.

meteorológiai observatoriuma. VI. évf. Havonként két szám. Ára 1 ft.; az observ. havi észleléseivel 2 ft.; az észlelések és értekezésekkel együtt 6 ft.
Gazdasági Értesítő. (Eperjes.) Szerkesztő Szűcs János; kiadja a «Sárosmezei gazdasági egyesület». VI. évfolyam. Minden kéthetben egyszer. Az egyesület tagjai ingyen kapják.
A Magyar Nép Bányászata. (Töröcz-Szent-Márton.) Szerk. és kiadja Nagy István. III. évf. Október—február hónapokban 10 füzetben. Ára 60 kr.
Házi Közlöny. (Arad.) Szerk. Záray Odón; kiadja Gyulai István. II. évf. Minden hó 5. és 20-án. Ára 3 ft.
Alföldi Mercor. (Arad.) Szerk. és laptulajdonos Falkenstein Adolf. I. évf. Ára 1 ft 80 kr.
Összesen = 123.
VIII. VIDÉKI LAPOK (nem politikai tartalommal).
Debreczen-Nagyvárad Értesítő. (Debreczen.) Szerkesztő Tóth László; főmunkatárs Szabolcska Mihály; kiadó-tulajd. Ziehermann H. XLVII. évf. Ára 2 ft.
Zalai Közlöny. (Nagy-Kanizsa.) Szerk. és kiadó Bátorfi Lajos; lap-tulajdonos Vajdits József. XXVIII. évf. Ára 5 ft.
Szepesi Hírnök. (Lőcsé.) Szerk. és kiadó-tulajd. Hoopfer Gusztáv. XXVII. évf. Ára 4 ft. (Magyar és német szöveggel.)
Ung. (Ungvár.) Szerk. Fincick Mihály; kiadó-tulajd. Polasek Miksa. XXVII. évf. Ára 4 ft.
Borsod. (Miskolc.) Szerk. Miskolczy Pál; kiadó-tulajdonos Forster Rezső. XXII. évf. Ára 4 ft.
Nagyasszonyi Hetilap. (Gyömszombat.) Szerk. tulajdonos Thnagl János Henrik. XXI. évf. Ára 4 ft. Magyar és német szöveggel.
Szamos. (Szatmár.) Szerk. Kótai Lajos; laptulajd. Litzetzky Endre; fődolgozótárs Ferenczy János. XXI. évf. Hetenként kétszer. Ára 4 ft.
Nyitrai Lapok. (Nyitra.) Szerk. és tulajdonos Weiss József. XX. évf. Ára 5 ft 20 kr. (Magyar és német szöveggel.)
Zemplén. (Sátoralja-Ujhely.) Szerk. Horváth József; főmunkatárs Dongó Gy. Géza; kiadó-tulajdonos özv. Boruth Elemérné; XX. évf. Ára 6 ft.
Sopron. (Sopron.) Szerk. és kiadó-tulajd. dr. Gaar Vilmos. Hetenként kétszer. XIX. évf. Ára 6 ft.
Hód-Mező-Vásárhely. (Hód-Mező-Vásárhely.) Szerk. Fodor Lajos; kiadó-tulajd. a szerkesztő-bizottság. XIX. évf. Ára 4 ft.
Szentosi Lap. (Szentcsanak.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Sima Ferencz. XIX. évf. Hetenként kétszer. Ára 5 ft.
Gyöngyös. (Gyöngyös.) Ideigl. szerk. Huszár Adolf; kiadó Herzog Ernő Ármín; laptulajdonos Csomor Kálmán. XVIII. évf. Ára 6 ft.
Torontál. (Nagy-Beocskerek.) Szerkesztő Lauka Gusztáv; kiadó Pleit Ferencz Pál. XVIII. évf. Ára 6 ft.
Tolnamegyei Közlöny. (Szegezd.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Bodó Vilmos; belmunkatárs dr. Steiner Lajos. XVII. évf. Ára 6 ft.
Szabolcsmezei Közlöny. (Nyíregyháza.) Szerk. és kiadó Mandel Gyula. XVII. évf. Ára 4 ft.
Bereg. (Beregszász.) Szerk. és tulajdonos Janka Sándor; főmunkatárs Kórdy Sándor. XVI. évf. Ára 4 ft.
Pápai Lapok. (Pápa.) Szerk. és laptulajdonos dr. Fenyves Ferencz. XVI. évf. Ára 6 ft.
Vágvölgyi Lap. (Trencsén.) Szerk. és kiadó Skarnitzl X. Fer. XVI. évf. Magyar és német szöveggel. Ára 4 ft.
Székesfehérvár és Vidéke. (Székesfehérvár.) Szerk. és kiadó-tulajd. Csütör G. Emil. XVI. évf. Megjelen hetenként háromszor. Ára 8 ft.
Szatmár. (Szatmár.) Fel. szerk. Uray Géza; szerk. ifj. Nagy Vince; főmunkatárs Nagy Elek; kiadó-tulajd. Nagy Lajos. XV. évf. Ára 3 ft 80 kr.
Nagybánya és Vidéke. (Nagybánya.) Szerkesztő dr. Haraszcs Lure; kiadó-tulajdonos Molnár Mihály; XV. évf. Ára 4 ft.
Veszprém. (Veszprém.) Szerk. Hegedüs János; laptulajd. és kiadó Krausz Ármín fia. XV. évf. Ára a «Hivatalos Értesítő»-val 6 ft.
Szabadkai Közlöny. (Szabadka.) Szerk. Handelsmann Antal; kiadja Schlesinger Sándor. XIV. évf. Ára 4 ft.
Szolnok-Doboka. (Décs.) Szerk. és kiadó Kovács Samu. XIII. évf. Ára 6 ft.
Földvidéki Szemle. (Eperjes.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Hedry Bertalan. XIV. évf. Hetenként kétszer. Ára 5 ft.
Nagy-Kunág. (Kerecsény.) Fel. szerk. Szódi Miksa; szerk. Bartha László; főmunkatárs Milecs Béla; kiadó-tulajd. Szódi S. XIV. évf. Ára 4 ft.
Maros-Vidék. (Maros-Vásárhely.) Szerk. és kiadó-tulajd. Kerekes Sámuel; társ-szerk. D. Nagy János. XIII. évf. Ára 6 ft.
Szatmármegyei Közlöny. (Nagy-Károly.) Szerk. Bandisz Jenő; kiadó-tulajd. ifj. Roth Károly; főmunkatárs Nagy Sándor. XIII. évf. Ára 4 ft.
Hunyad. (Déva.) Szerk. Kun Róbert; laptulajd. Réthi Lajos; kiadó Hirsch Adolf. XIII. évf. Ára 4 ft.
Bajai Közlöny. (Baja.) Szerk. és kiadó Erdélyi Gyula; főmunkatárs dr. Herman Tulajd. XII. évf. Ára 5 ft.
Nagy-Körös. (Nagy-Körös.) Szerk. Tóth József; szerk.-társ Vass Samu. XII. évf. Ára 5 ft.
Rosznói Híradó. (Rosznó.) Szerk. Krasznai K. G.; kiadja Kovács Mihály. XII. évfolyam. Ára 6 ft.
Keszthely. (Keszthely.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Révai Miksa. XII. évf. Ára 5 ft.
Földvidéki Közlöny. (Kassa.) Szerk. dr. Hohenauer Ignác; laptulajdonos Hedry Bertalan. XI. évf. Hetenként kétszer. Ára 5 ft.
Krassó-Szörényi Lapok. (Lugos.) Szerk. Szlábey György; kiadó-tulajd. Wenzely János és fia. XI. évf. Ára 6 ft.
Oroszházi Közlöny. (Oroszháza.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Magyar A. M. XI. évf. Ára 4 ft.
Bácskai Ellenőr. (Szabadka.) Szerk. Stoecek Károly. XI. évf. Ára 6 ft.

Ungvári Közlöny. (Ungvár.) Szerk. és kiadó Jovánovits János. XI. évf. Ára 4 ft.
Váci Közlöny. (Vác.) Szerk. és lap-tulajdonos Varkizási Gusztáv. XI. évf. Ára 6 ft.
Esztergom és Vidéke. (Esztergom.) Szerk. dr. Kőrösy László; laptulajdonos kiadó Tábor Adolf. XI. évf. Hetenként kétszer. Ára 6 ft.
Esztergomi Közlöny. (Esztergom.) Szerk. és kiadó-tulajd. Haan Rezső. XI. évf. Ára 4 ft.
Gyöngyösi Lapok. (Gyöngyös.) Szerk. és laptulajd. Háló Alajos; ideigl. kiadó Borosy Antal. X. évf. Ára 4 ft.
Szentos és Vidéke. (Szentos.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Balázsovits Norbert. X. évf. Ára 4 ft.
Jászberény és Vidéke. (Jászberény.) Szerk. Szalay Károly; kiadó-tulajdonos Brünauer Adolf; főmunkatárs Boromisza Mátyás. X. évf. Ára 5 ft.
Komáromi Lapok. (Komárom.) Szerk. Kenéz Csátár; kiadó-tulajdonos Tuba János. X. évf. Ára 4 ft 60 kr.; postán küldve 4 ft 80 kr.
Nyírvölgy. (Nyíregyháza.) Szerk. inezedy Lajos; kiadó-tulajdonos Jóna Elek. X. évf. Ára 4 ft.
Tata-Tóvárosi Híradó. (Tata-Tóváros.) Szerk. Danilovich-Bátorfi F.; kiadó-tulajdonos Engländer C. X. évf. Ára 5 ft.
Házánk. (Győr.) Szerk. Pereszélyi János, kiadó-tulajd. Gaar Iván. X. évf. Hetenként kétszer. Ára 10 ft.
Losoncz és Vidéke. (Losoncz.) Szerk. Laszly István; laptulajd. képviselője Kovács Ferencz. X. évf. Ára 5 forint.
Bars. (Léva.) Szerk. Holló Sándor; kiadja Nyitrai és társa. IX. évf. Ára 5 ft.
Gömör-Kishont. (Rimaszombat.) Szerk. dr. Veres Samu; kiadó-tulajd. Rábaly Miklós. IX. évf. Ára 4 ft.
Székelyvidék. (Székelyudvarhely.) Szerk. és laptulajdonos Geiger Gyula; főmunkatárs Séner Ferencz; lapkiadó Ujfalu Lajos. IX. évf. Ára 6 ft.
Közeg és Vidéke. (Közeg.) Szerk. Csorba Géza, kiadó-tulajdonos Feigl Gyula. IX. évf. Ára 4 ft.
Szabadás. (Székesfehérvár.) Szerk. Zelei Imre, szerkesztő-társ Gara József; kiadó-tulajdonosok a szerkesztők. IX. évf. Hetenként háromszor. Ára 8 ft.
Veszprémi Független Hírlap. (Veszprém.) Szerk. Kompolthy Tivadar. IX. évf. Ára 6 ft.
Borsodmegyei Lapok. (Miskolc.) Szerk. és laptulajdonos Butly Lajos. IX. évf. Hetenként kétszer. Ára 6 ft.
Békés. (B.-Gyula.) Szerk. és kiadó-tulajdonos dr. Bodoky Zoltán; VIII. évf. Ára 5 ft.
Fiume. (Fiume.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Mócs Zsigmond. VIII. évf. Ára 6 ft.
Kikindai Közlöny. (Nagy-Kikinda.) Szerk. és kiadó-tulajd. Erdősi Dániel. VIII. évf. Ára 4 ft.
Közérdek. (Nagy-Enyed.) Szerk. dr. Magyarai Károly, Török Bertalan; kiadó-tulajdonos Wokál János. VIII. évf. Ára 4 ft.
Mohács és Vidéke. (Mohács.) Szerk. Margitai Péter; lapkiadó Bland János. VIII. évf. Ára 4 ft.
Oroszházi Ujság. (Oroszháza.) Szerk. és kiadó Veres Lajos. VIII. évf. Ára 4 ft.
Földvidéki Híradó. (Töröcz-Szent-Márton.) Szerk. Nagy István; főmunkatárs Vörös Ferencz; kiadó a töröcz-szent-mártoni magyar nyomda. VIII. évf. Hetenként kétszer. Ára 4 forint.
Sárosmezei Közlöny. (Eperjes.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Hedry Bódog. VIII. évf. Ára 5 ft.
Zalamegye. (Zala-Egerszeg.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Udvardy Ignác; főmunkatárs Szalay Sándor. VIII. évf. Ára 4 ft.
Ebredjünk. (Nyíregyháza.) Szerk. és kiadó-tulajd. Mikecz József (Kátó). VII. évf. Ára 5 ft.
Félegyházi Hírlap. (Félegyháza.) Szerk. Fehér Antal; lapvezető dr. Holló Lajos; főmunkatárs Szenté József; kiadja Rancezy József. VII. évf. Ára 4 ft.
Szabadás. (Szabadka.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Szalay László A. VII. évf. Ára helyben 6 ft., postán küldve 6 ft. 60 kr.
Szolnoki Híradó. (Szolnok.) Szerk. és kiadó-tulajd. Herendi József. VII. évf. Hetenként kétszer. Ára 8 ft.
Vásárhely és Vidéke. (Hódmező-Vásárhely.) Szerk. és kiadó-tulajdonos dr. Endrey Gyula. VII. évf. Ára 4 ft.
Borsod-Miskolcai Közlöny. (Miskolc.) Szerk. és laptulajdonos Arany Lipót. VII. évf. Hetenként kétszer. Ára 6 ft.
Rábavidék. (Körmend.) Szerk. Ajkay Sándor; kiadó-tulajdonos a körmendi könyvnyomda-részvénytársaság. VII. évf. Ára 4 ft.
Szállás. (Zilah.) Szerk. Petri Mór; kiadó Weisberger Soma. VII. évf. Ára 4 ft.
Szállás-Somlyó. (Szállás-Somlyó.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Nagy László; segéd-szerkesztők: Csák Alajos és Hulikai Sándor. VII. évf. Ára 4 ft.
Zenta Ellenőr. (Zenta.) Szerk. Reitmann Ferencz; kiadó-tulajdonos Fleisch József. VII. évf. Ára 4 ft.
Szarvasi Lapok. (Szarvas.) Szerk. Varga József; kiadó-tulajdonos Szikes Antal. VI. évf. Ára 5 ft.
Debreczeni Híradó. (Debreczen.) Szerk. Vadon Sándor; társ-szerk. Erdélyi István; kiadó-tulajdonos Otrókósi Vég János. VI. évf. Ára 4 ft.
Győri Híradó. (Győr.) Szerk. Sarkady István; tulajdonos Polgár Bertalan. VI. évf. Hetenként kétszer. Ára 6 ft.
Kiskunság. (Kunszentmiklós.) Szerk. Sz. Zurbiczky Ferencz; kiadó és laptulajdonos Cherrier J. VI. évf. Ára 4 ft.
Munkács. (Munkács.) Szerk. és lapkiadó-tulajdonos Kozma László. VI. évf. Ára 4 ft.
Muraköz. (Csaktornya.) Szerk. Margitai József; kiadó és laptulajdonos Fischel Filipp. VI. évf. Ára 4 ft. (Magyar és horvát nyelven.)
Nagy-Károly és Vidéke. (Nagy-Károly.) Szerk. Papp Béla; kiadó-tulajdonos Seper Kajetan; főmunkatársak dr. Adler Adolf, Rozmanits Timót. VI. évf. Ára 4 ft.
Telecska. (Kula.) Szerk. Lackner Fülöp; kiadó-tulajdonos Berkovits Márk. V. évf. Ára 2 ft. (Magyar és német szöveggel.)

Testvériség. (Köcskemét.) Szerk. és kiadó-tulajd. Nagy Imre. V. évf. Ára 4 ft.
Veszprémi Közlöny. (Veszprém.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Lévy Imre; szerk.-társak Meszes Polikárp, Scherer István és Tölöcsy Ferencz. VI. évf. Ára 4 ft.
Szatmár és Vidéke. (Szatmár.) Szerk. Szarmaság Géza; belmunkatárs dr. Fejes István; laptulajdonos és kiadó Molnár János. V. évf. Ára 3 ft.
Murassombat és Vidéke. (Murassombat.) Szerk. Vogler József; kiadó-tulajdonosok Vogler József és Grünbaum Márk. V. évf. Ára 3 ft. (Magyar és vend nyelven.)
Szabolcsi Szabad Sajtó. (Nyíregyháza.) Szerk. dr. Hoffmann Mór és dr. Belényesi András; kiadó-tulajdonos Piringer János. V. évf. Ára 4 forint.
Ermelléki Híradó. (Székelyhid.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Hamvay Ferencz. V. évf. Ára 3 ft.
Ersékvár és Vidéke. (Ersékvár.) Szerkesztő és kiadó-tulajdonos Illényi István. V. évf. Ára 4 forint.
Kassai Szemle. (Kassa.) Szerk. és kiadó Ries Lajos. V. évf. Hetenként kétszer. Ára 5 forint.
Komárommegyei Közlöny. (Komárom.) Szerk. és laptulajdonos Décsy J. V. évf. Ára 4 ft.
Közép-Bácska. (Topolya.) Szerk. és laptulajdonos Kramer Rezső. IV. évfolyam. Ára 4 ft.
Mezőtúr és Vidéke. (Mezőtúr.) Szerk. Kuny Imre; kiadó Gyíky K. öög. V. évf. Ára 4 ft.
M

CERCLE A TRÓNÖRÖKÖS NÁSZÜNNEPÉLYÉN (1881.)

ERZSÉBET FŐHERCEGNŐ KERESZTELÉSE LAXENBURGBAN 1883. SZEPT. 5-ÉN.

RUDOLF TRÓNÖRÖKÖS ÉLETÉBŐL

RUDOLF TRÓNÖRÖKÖS ÉS CSALÁDJA A LAXENBURGI PARKBAN (1887.)

Óshzegyi József; lap tulajdonos. «A magyaróvári Széchenyi-kör». I. évf. Ára 5 frt. (Magyar és német szöveggel.)

Nagy-Szalonta és Vidéke. (Nagy-Szalonta.) Szerk. Szikszay Lajos; társ-szerkesztő: Jancsó Gyula és Kolosváry Aladár; lapkiadó-tulajdonos Rosenzweig R. I. évf. Ára 5 frt.

O-Beese és Vidéke. (Ó-Beese.) Szerk. dr. Grünbaum Pál; társ-szerk. Saftics János; kiadja Löwy Lajos. I. évf. Ára 4 frt.

Tisza-Füred és Vidéke (Tisza-Füred.) Szerk. Milesz Béla; kiadó-tulajdonos Löw Sámuel. I. évf. Ára 4 frt.

Összesen = 136.

IX. HIRDETÉSI LAPOK.

Vidéken.

Nógrádmegyei Hivatalos Értesítő. (Balassa-Gyarmat.) Kijadja a jegyzői hivatal. XXVII. évf. Hetenként.

Kolozsvármegyei Hivatalos Közönlöny. (Kolozsvár.) XII. évf. Ára 4 frt.

Megyei Híradó. Hivatalos hetilap. (Kaposvár.) VIII. évf.

Háromszékmegyei Értesítő. (Sepsi-Sz.-György.) Szerk. Vajna Miklós, megyei aljegyző. VI. évf. Ára 4 frt.

Első Szegedi Ajánlati Lap. (Szeged.) Szerk. és kiadja Wurdá Adolf. IV. évf. A fogyasztók közönségnek ingyen küldetik.

Összesen = 5.

X. FOLYÓIRATOK.

Budapesten.

Erdészeti Lapok. Az országos erdészeti egyesület közönlönye. Szerk. Bedő Albert; főszerkesztés Divall Adolf és Horváth Sándor. XXVIII. évf. Havonként egyszer. Ára 8 frt.

Nyelvtudományi Közlemények. Szerk. Budenz József; kiadja a magyar tudományok akadémia. XXVIII. évf. Évenként 3 füzetben. Ára 3 frt.

Gyórsirászati Lapok. Szerk. Vikár Béla, kiadja a budapesti magyar gyórsirászati egyesület. XXVII. évf. Évenként tízszer. Ára 1 frt 50 kr.

A Magyar Tudományok Akadémia Értesítője. Kijadja a magyar tud. akadémia. Szerk. a főtítkárok. XXIII. évf.

Századok. A magyar történelmi társulat közönlönye. Szerk. Szilágyi Sándor. XXIII. évf. Minden hó 15-én (aug. és szept. hónapokat kivéve). Ára 6 frt; a társulat tagjai tagdíj (5 frt) fejében kapják.

Archeologiai Értesítő. Kijadja a m. tud. akadémiája. Szerk. Hampel József. XXIII. (Új folyam IX.) Ötödik évenként, febr., ápr., jun., okt. és decz. 15-én. Ára 6 frt; a társulat tagjai 5 frt tagsági díjban kapják.

Országos Középiskolai Tanáregyesületi Közönlöny. Szerk. Volf György. XXII. évf. A nagy szünetet kivéve, minden hó elején. A tagok tagsági díj (4 frt) fejében kapják.

Magyar Mémorák és Építész-Egylet Közönlönye. Szerk. Ullmann Vilmos; főszerkesztés Révész Sámuel. XXI. évf. Két havonként. Ára 10 frt.

Természettudományi Közönlöny. Kijadja a magyar természettudományi társulat. Szerk. Szily Kálmán, Lengyel Béla és Paszlavszky József. XXI. évf. Minden hónap 10-án. Ára nem tagok részére pótfüzetekkel együtt 6 frt.

Magyar Gyórsiró. Szerk. P. Gyurmán Andor; kiadja a budapesti II. ker. kir. egyetemi főgymnasium gyórsiró-köre. XX. évf. Megjelen havonként. Ára egész iskolai évre 2 frt; tanulóknak és tanulóknak 1 frt 50 kr.

Földtani Közönlöny. Kijadja a magyar földtani társulat. Szerk. dr. Staub Móríz és dr. Szontagh Tamás títkárok. XIX. évf. Havi füzetekben. Ára 5 frt. A társulati tagok tagsági díjukban kapják.

Magyar Nyelvtör. Szerk. és kiadja Szarvas Gábor. XVIII. évf. Minden hó 15-én. Ára 5 frt.

Magyar Statistika Évkönyv. Szerk. és kiadja az Országos magyar kir. statisztikai hivatal. XVIII. évf. Havonként magyar és német szöveggel.

Budapesti Szemle. A m. t. Akadémia megbízásából szerk. Gyulai Pál; kiadja a Franklin-Társulat. XVII. évf. 10 innyi havi füzetekben. Ára 12 frt.

Földrajzi Közlemények. Kijadja a magyar földrajzi társaság. Szerk. Berecz Antal; a francia kivitartás szerkesztő Király Pál. XVII. évf. Évenként 10 füzetben. Ára 5 frt. Társulati tagok tagsági díjuk fejében kapják.

Statistika havi füzetek. Kijadja a fővárosi stat. hivatal. Szerk. Kőrösi József, igazgató. XVII. évf. Ára 4 frt.

A Ludovica Académia Közönlönye. Szerk. és kiadja a m. k. honvédségi Ludovica Académia tanári kara. XVI. évf. Havi füzetekben. Ára 4 forint.

Első magyar-német „Vasuti és Gőzhajózási Kalauz”. Kijadja Goritschnig Albert. XVI. évf. Havi füzetekben. Ára 4 frt.

Magyar Igazságügy. Szerk. dr. Tarnai János; kiadja Singer és Wolfner. XVI. évf. Havi füzetekben. Ára 12 frt.

Figyelő. Irodalomtörténeti közönlöny. Szerk. és kiadja Abafi Lajos. XIV. évf. Jul. és aug. hónapokat kivéve, havi füzetekben. Ára 8 frt.

Izraelita Tanügyi Értesítő. Szerkesztés Szántó Eleázár; kiadja az «Orsz. magy. izr. tanító-egyesület». XIV. évf. Havonként egyszer. Ára nem tagoknak 2 frt.

Magyar Kéznyv-Szemle. Közreboasztja a Magyar Nemzeti Műzeum könyvtára. XIV. évf. Megjelen évenként. Ára 4 frt.

Polgári Iskola. A polg. isk. tan-egyesület közönlönye. Szerkesztés dr. Gőz József. XIV. évf. Aug. és szept. hónapokat kivéve, havonként egyszer. Ára 2 frt. Az egyesület tagjai tagdíj fejében kapják.

Egyletemes Philológiai Közönlöny. Szerk. és kiadja Heinrich Gusztáv, P. Thewrewk Emil és Abel Jenő. XIII. évf. A szünidőket kivéve, minden hónap elején. Ára 6 frt.

Gallas. Közlemények a baromfitenyésztés és nyúlászat köréből. Szerk. és kiadó-tulajdonos Grubczy Gáza. A nyúlászati rovat vezetője fr. Ambrózy Béla. XIII. évf. Minden hó 15-én. Ára 3 frt.

Kisdednevelés szülők, kisdednevelők és a nevelésügyi barátai számára. Szerk. Dömötör Géza; kiadja a «Kisdednevelők országos egylete». XIII. évf. Havonként egyszer. Ára 4 frt.

Nemzetgazdasági Szemle. Szerkesztés Jekelfalussy József. XIII. évf. Ára 6 frt.

Természettudományi Füzetek. Szerk. Schmidt Sándor; kiadja a magyar nemzeti múzeum. XIII. évf. Megjelen évenként. Ára 3 frt.

Történelmi Tár. Évnyelvény folyóirat. Kijadja a magyar történelmi társulat közvetítése mellett a m. tud. akadémia történelmi bizottsága. Szerk. Szilágyi Sándor. XII. évf. Ára a történelmi társulat tagjainak 2 frt 80 kr.; bolti ára 5 frt 20 kr.

Veterinárius. A magyarországi állatorvosegylet tulajdon közönlönye. Szerk. dr. Hutiray Ferenc. XII. évf. Minden hó 15-én. Ára 6 frt.

Havi Közlemények. Révai testvérek ódon munkák tárából. Szerk. Révai Leo. X. évf. Havonként.

Magyar Paedagogiai Szemle. Tanügyi havi közönlöny. Szerk. és kiadja Rill J. X. évf. Ára 2 frt 50 kr.

Méhészeti Lapok. A magyar országos méhészeti egyesület közönlönye. Szerk. Tamos Pál. X. évf. Megjelen havonként egyszer. Ára 3 frt. (A tagok 2 frt tagsági díj fejében kapják.)

Nemzeti Nőnevelés. Szerk. Sebestény Gyula; kiadja a VI. ker. állami tanító-nőképző intézet tanári testülete. X. évf. Ára 5 frt.

Telekkönyvi Közönlöny. Szerk. Könyig László; lap tulajdonos: a telekkönyvvezetők országos egyesülete. X. évf. Havonként egyszer. Ára 2 frt.

Tűzoltó-Közönlöny. Szerk. Bárány N. Ernő; főszerkesztés Gorceky Zsigmond; kiadó és tulajdonos a budapesti önkéntes tűzoltó-testület. X. évf. Havonként. Ára 2 frt 40 kr.

Gyimőcsészeti és Konyha-Kertészeti Füzetek. Kijadja az országos magyar gazdasági egyesület. Szerk. Baranyay István. X. évf. Havi füzetekben. Ára 4 frt.

Jó Pásztor. Egyházzónoklati folyóirat. Szerk. és kiadja Hajóssy Gy. Krián és Mészáros Kálmán. X. évf. Havi füzetekben. Ára 4 frt.

12 Rópirat. Antisemitikus folyóirat. Havi folyóirat. Szerk. és kiadja Istóczy Győző. X. évf. Ára 3 frt.

Körlevél. A budapesti kereskedő ifjak társulata közönlönye. Szerk. Paecu Leo. IX. évf. Havonként egyszer. Ára 1 frt, társulati tagoknak ingyen jár.

Magyar Philosophiai Szemle. Szerk. és kiadja Bokor József. VIII. évf. Két havi füzetekben. Ára 5 frt.

La Toilette. A férjiszabók szaklapja. Szerk. és kiadó tulajdonos Krausz Adolf. VIII. évf. Havonként egyszer magyar és német szöveggel. Ára 3 frt.

Havi Füzetek. Szerk. Dvorzák János. VIII. évf. Ára 4 frt.

Utmutató. A magyar és közös közlekedési vállalatok hivatalos menetrendkönyve. Kijadja a «Vasuti és Közlekedési Közönlöny» szerkesztősége. VIII. évf. Évenként 8-10-szer, rendezés a hó első napjaiban. Ára 5 frt.

Halászlézi Lapok. Szerk. . . . . ; kiadja az orsz. halászegyesület. VIII. évf. Kéthavonként. Ára 3 frt. Az egyesület tagjai ingyen kapják.

Mathematikai és Természettudományi Értesítő. Szerk. König Gyula; kiadja a Magyar Tudomány Akadémia. VII. évf. Havi füzetekben. Ára 3 frt.

A Hitközségi Hivatalnok. «A Magyar izraelita hitközségi hivatalnokok országos egyesületének» közönlönye. Szerk. Prof. Friedmann. VII. évf. Havonként egyszer, magyar és német szöveggel. Ára 2 frt.

Felső Nép- és Polgáriszkolai Közönlöny. Szerk. dr. Kis Áron és dr. Kerékgyártó Elek; kiadja a Felső nép- és polgáriszkolai tanítók és tanítónők orsz. egyesülete. VI. évf. Megjelen havonként. Ára 3 frt.

Hazánk. Történelmi közönlöny. Szerk. Abafi Lajos. VI. évf. Havonként egyszer, július és aug. hónapok kivételével. Ára 6 frt.

Magyar Salon. Szerk. és kiadja Fekete József és Hevesi József. VI. évf. Minden hó 1-én. Ára 7 frt.

Tornagy. Szerk. Szedeács Lajos; kiadja a magyarországi tornatanítók egylete. VI. évf. Havonként. Ára 3 frt.

Turul. A Magyar Heraldikai és Genealogiai Társaság közönlönye. Szerk. Fejérváthy László. VI. évf. Évenként. A társulat tagjai tagsági díj (5 frt) fejében kapják.

Magyar-Zsidó Szemle. Szerk. Bacher Vilmos és Bánóczy József. V. évf. A nagy szünidőket kivéve, havonként. Ára 6 frt.

A Legszébb Rózsafüzeti Királynéja. Szerk. és kiadja P. Angelicus. V. évf. Havonként. Ára 80 kr.

Magyar Jogszegyleti Értekezések. Szerk. dr. Fayer László; kiadja a Magyar Jogszegylet. V. évf. Évenként 8-10 füzet. A tagok (5 frt) tagilletményikben kapják.

Művész Ipar. Az orsz. magyar iparművészeti múzeum és a m. iparművészeti társulat közönlönye. Szerk. Pastiner Gyula. V. évf. Havonként. Ára 6 frt.

Magyar Történelmi Előrajzok. Szerk. Szilágyi Sándor; kiadja a Magyar Történelmi Társulat. V. évf. Évenként 6 füzet. Ára 8 frt.

Kertészeti Lapok. Az országos magyar kertészeti egyesület havi közönlönye. Szerk. Benes János. IV. évf. Ára 5 frt.

Egyletemes Regénytár. Kijadja Singer és Wolfner. IV. évf. Évenként 18 kötet. Ára 9 frt.

Értesítő az országos keresztény önszervező és fogyasztási szövözetek működése köréből. Szerk. P. Szabó Endre, kiadja a szövözetek igazgatósága. IV. évf. Havonként. A szövözetek tagjai ingyen kapják.

Fényképezési Közönlöny. Szerk. Paschka Gyula; kiadja a fényképező-ifjak önképző- és segély-egylete. IV. évf. Havonként. Ára 4 frt.

Keresztény Néparat. A Missio- és Gusztáv-Adolf-Egylet Közönlönye. Kijadja Hornyánszky Viktor. IV. évf. Minden hónap egyszer. Ára 40 kr.

Képes Folyóirat. «A Vasárnapi Ujság» füzetekben. Szerk. Nagy Miklós; kiadó-tulajdonos a Franklin-társulat. III. évf. Havonként kétszer. Ára 7 frt 20 kr.

Katholikus Szemle. Szerk. dr. Kisfaludy A. Béla; kiadja a Szent-István társulat. III. évf. Megjelen kéthavonként. Ára nem tagoknak 5 frt.

Egészség. Szerk. dr. Fodor József, Kausser József, dr. Téry Ödön és dr. Tóth Lajos; kiadja az országos közegészségügyi egyesület. III. évf. Kéthavonként. Az egyesület tagjai tagdíj (3 frt) fejében kapják.

Havi Szónok. Szerk. és kiadó-tulajdonos Ribényi Antal. Megjelen havi füzetekben. III. évf. Ára 3 frt.

A Magyar Könyvkötő. Szerk. és kiadó-tulaj. Erdélyi Komáromy Gyula. III. évf. Havonként. Ára 4 frt.

Szabó-Iparosok Közönlönye. Szerk. és kiadja Csontos Imre. III. évf. Havonként. Ára 2 forint 40 krajczár.

Világ Tükre. Szerk. Kulcsár Ernő; kiadja Rózsa Kálmán és neje. III. évf. Havonként. Ára 4 frt.

Pótfüzetek a Természettudományi Közönlönyhöz. Szerk. Szily Kálmán, Lengyel Béla és Paszlavszky József; kiadja a m. k. természettud. társulat. II. évf. Évenként. Ára a közönlönyvel együtt 6 frt.

Budapesti Látogatók Lapja. Főszerk. Szalai Mihály; fel. szerk. Kahn József; kiadó-tulajdonos Szalai M. és Kahn J. I. évf. Havonként magyar, német és francia szöveggel. Ára 3 frt 20 kr.

Családi Regénytár. Szerk. Ribényi Antal. II. évf. Havonként. Ára 4 frt.

Magyar Nyomdászati. Szerk. és kiadja Pusztai Ferenc. II. évf. Évenként. Ára 3 frt.

A Sas. (Hirdetési hivatal.) Szerk. és kiadja Adler Adolf D. II. évf. Inygen küldetik.

Szent-László-Társulati Értesítő. Szerk. és kiadja az igazgatóság. II. évf. Évenként legalább kétszer. Társulati tagok ingyen kapják.

Szt.-Lukácsfiradé. Szerk. és kiadja a Szt.-Lukácsfiradé igazgatósága, Fűrdőorvos; dr. Doctor Frigyes. II. évf. Minden évben május 1. és nov. 1-én.

Az Erdélyi Múzeum-Egylet Kiadványai. (Kolozsvár.) VI. évf. Évenként. A helybéli tagok 3 frt, nem helybéliek 2 frt tagsági díj fejében kapják.

Keszthely-Vidéki Gazdakör. (Keszthely.) Szerk. Hensch Árpád; kiadja a Keszthely-Vidéki Gazdakör. VI. évf. Havonként. Ára nem tagoknak 1 frt.

Önkényes Tüszítők. (Pápa.) Szerk. és lap tulajdonosok Szokoly Ignác és Kósa Gusztáv. VI. évf. Havonként. Ára 2 frt.

Pozsonymegyei Gazdasági Egyesület Értesítője. (Pozsony.) Szerk. Földes Gyula. VI. évf. Minden két hónap. Tagok tagsági díjban kapják.

Tanodai Közönlöny. (Veszprém.) Szerk. Nagy Lajos; kiadó-tulajdonos: «A Somogy megyei Evang. Tanítóegylet». VI. évf. Évenként 4-6 szám. Az egylet tagjai ingyen kapják.

Gyámintézet. (Lovászpatona.) A magyarhonon egyetemes evang. gyámintézet közönlönye. Szerk. Bogár Endre. VI. évf. Évenként háromszor. Inygen küldetik.

Bereg megyei Tanügyi. (Beregcsász.) Szerk. Orlovsky István; főszerkesztés Zagoni Károly; kiadja a «Bereg megyei általános tanító-egyesület». V. évf. Minden hó elején. Ára 2 frt.

Sárospataki Ifjúsági Közönlöny. (Sárospatak.) Szerk. Tudos István; munkatársak Mezőssy Béla, Récz Kálmán; kiadja az «Irodalmi önképző-társulat». IV. évf. Minden hó 15-én. Ára helyben 1 frt 60 kr.; vidékre 1 frt 70 kr.

Soproni Gyórsiró. (Sopron.) Szerk. Pröhle Henrik és Mikola Sándor; kiadja az evang. lyeumai gyórsirókör. XV. évf.

Történelmi és Régészeti Értesítő. (Temesvár.) A délmagyarországi történelmi és régészeti társulat közönlönye. Szerk. Patzner István főtítkárok. XV. évf. Évenként kétszer. A társulat tagjai ingyen kapják. Nem tagoknak 4 frt.

Gazdasági Néplap. (Pécs.) A baranyamegyei gazd. egyesület hivatalos közönlönye. Szerk. Liebald Béni. XV. évf. Minden hó 1. napján. Ára nem tagoknak 1 frt.

Irodalmi Szemle. (Eger.) Szerk. és kiadja Luga László. XIV. évf. Minden hó 1-jén. Ára 1 forint.

Orvos-Természettudományi Értesítő. (Kolozsvár.) Kijadja a kolozsvári orvos-természettudományi társulat. Szerk. Belky János, Koch Antal és Entz Géza. XIV. évf. Havonként.

Isten Igéje szent beszédekben. (Esztergom.) Szerk. Jagicza Lajos, ravazdi lelkész; kiadja Buzárovics Gusztáv. XIV. évf. Havonként. Ára 2 forint.

Magyar Mész. (Buziás.) Szerk. báró Ambrózy Béla és Grand Miklós; főszerkesztés Kovács Antal; kiadó-tulajdonos a délmagyarországi méhész-egylet. XIII. évf. Havonként. Tagoknak ingyen küldetik. Nem tagoknak 2 frt.

Magyar Növényzeti Lapok. (Kolozsvár.) Szerk. és kiadja Kánitz Ágost. XIII. évf. Havonként. Ára 3 frt.

Havi Közönlöny. Az elméleti és gyakorlati lelképítés-társaság köréből. (Temesvár.) Szerk.-kiadó Tokolyi Ödön. XII. évf. Havonként. Ára 4 forint.

Természettudományi Füzetek. (Temesvár.) Kijadja a délmagyarországi természettudományi társulat. Szerk. Valló Vilmos és Tanifer Jenő. XII. évf. Évenként. Ára 4 frt, a társulat tagjai ingyen kapják.

Gyórsiró tanítóegylet Értesítője. (Győr.) Szerk. Jilg J. Ede. XI. évf. Havonként. Ára nem tagoknak 1 frt.

Protestans Pap. (Kőleád.) Szerk. és kiadja Lágler Károly és Kálmán Dezso. XI. évf. Havi füzetekben. Nyom. Kesztemén. Ára 4 frt.

Egyleti Értesítő. (Szombathely.) A vas megyei gazd. egyesület megbízásából. Szerk. Bertha György és Rösler Károly. X. évf. Minden hó közepén. Ára nem tagoknak 1 frt.

Gondolat. (Pozsony.) Theologiai és philosophiai folyóirat. Szerk. Schneider Viktor; kiadja a magyar honi ág. hitv. ev. theologiai ifjúság. X. évf. Minden hó végén. Ára 2 frt.

A Kath. Hittörzsestés Lapja. (Nagyvárad.) Képes folyóirat. Szerk. és kiadó Nagely István; IX. évf. 6 füzet évenként. Ára 3 frt.

Fényképezési Lapok. (Kolozsvár.) Szerk., kiadó és lap tulajdonos Veress Ferenc. VIII. évf. Havonként. Ára 4 frt.

Magyar Földmívelés. (Győr.) Gazdászati havi füzet. Szerk. és kiadja Vasadi Balogh Lajos. VIII. évf. Ára 1 frt.

Népiszkolai Lapok. (Sopron.) Szerk. és lap tulajdonos Tormássy János. VIII. évf. Havonként. Ára 3 frt.

Gyakorlati Bibliamagyarazatok. (Gyoma.) Szerk. Garzó Gyula; főszerkesztés Könyves Tóth Kálmán és Barakonyi Kástó. VIII. évf. Minden két hónap. Ára 4 frt.

Vegytani Lapok. (Kolozsvár.) Szerk. és kiadja Fabinyi Rudolf. VIII. évf. Negyedenként. Ára 4 frt.

Honti Gazda. (Ipolytás.) A megyei gazdasági egyesület közönlönye. Szerk. Pongrácz Geza. VII. évf. Időhöz nem kötött számokban. Ára 2 frt; az egyeslet tagjai ingyen kapják.

Vasvármegyei Tanügyi Értesítő. (Szombathely.) A vas megyei tanító-testület hivatalos közönlönye. Szerk. Barabás György Sárvarott; szerkesztőtárs Kreutz Ede. VII. évf. Minden hó 10-én. Ára nem tagoknak 1 frt.

Nógrádmegyei Gazdasági Egyesület Értesítője. (Balassa-Gyarmat.) Szerk. Pály Agárd. VII. évf. Minden második hónap. Ára nem tagoknak 1 frt.

Gazdasági Közönlöny. (Komárom.) A komárom megyei gazdasági egyesület havi értesítője. Szerk. Sarlay Károly. VII. évf. Egylet tagoknak ingyen jár.

Mezőgazdasági Szemle. (Magyar-Óvár.) Szerk. és kiadja Cserháti Sándor és dr. Kossutány Tamás. VII. évf. Havonként. Ára 5 frt.

Apollo. (Nagy-Szombat.) Magyar zeneszerzők válogatott műveinek gyűjteménye. Szerk. Vágóvölgy Béla; kiadja Horovitz Adolf. VI. évf. Havi füzetekben. Ára 6 frt.

Az Erdélyi Múzeum-Egylet Kiadványai. (Kolozsvár.) VI. évf. Évenként. A helybéli tagok 3 frt, nem helybéliek 2 frt tagsági díj fejében kapják.

Keszthely-Vidéki Gazdakör. (Keszthely.) Szerk. Hensch Árpád; kiadja a Keszthely-Vidéki Gazdakör. VI. évf. Havonként. Ára nem tagoknak 1 frt.

Önkényes Tüszítők. (Pápa.) Szerk. és lap tulajdonosok Szokoly Ignác és Kósa Gusztáv. VI. évf. Havonként. Ára 2 frt.

Pozsonymegyei Gazdasági Egyesület Értesítője. (Pozsony.) Szerk. Földes Gyula. VI. évf. Minden két hónap. Tagok tagsági díjban kapják.

Tanodai Közönlöny. (Veszprém.) Szerk. Nagy Lajos; kiadó-tulajdonos: «A Somogy megyei Evang. Tanítóegylet». VI. évf. Évenként 4-6 szám. Az egylet tagjai ingyen kapják.

Gyámintézet. (Lovászpatona.) A magyarhonon egyetemes evang. gyámintézet közönlönye. Szerk. Bogár Endre. VI. évf. Évenként háromszor. Inygen küldetik.

Bereg megyei Tanügyi. (Beregcsász.) Szerk. Orlovsky István; főszerkesztés Zagoni Károly; kiadja a «Bereg megyei általános tanító-egyesület». V. évf. Minden hó elején. Ára 2 frt.

Sárospataki Ifjúsági Közönlöny. (Sárospatak.) Szerk. Tudos István; munkatársak Mezőssy Béla, Récz Kálmán; kiadja az «Irodalmi önképző-társulat». IV. évf. Minden hó 15-én. Ára helyben 1 frt 60 kr.; vidékre 1 frt 70 kr.

Gazdasági Értesítő. (Csik-Szereda.) Szerk. T. Nagy Imre; kiadja a csikmegyei gazdasági egyesület. V. évf. Havonként egyszer. Ára 1 frt, évdijs tagok ingyen kapják.

Máramarosai Tanügyi. (M.-Sziget.) Szerk. Szöllősi István és Dökényi Dániel; kiadó-tulajdonos a «Máramaros megyei tank. által. tanító-egyesület». V. évf. Julius és augusztus hónapokat kivéve havonként egyszer. Ára 2 frt 50 kr.

Népművelési közönlöny. (Nagyvárad.) A Bihar megyei népművelési egyesület hivatalos értesítője. Szerk. Winkler Lajos. V. évf. A nagy szünidőket kivéve havonként. Az egyeslet tagjai ingyen kapják.

Gazdasági Értesítő. (Szolnok.) Szerk. Toldi Szabó László. V. évf. Havonként egyszer. Az egyesület tagjai ingyen kapják.

Katholikus Hittörzsestés

FABRIQUE DE CORSETS.

„AU BON MARCHÉ“

Budapest: Erzsébet-tér 7, a bécsi utca sarkán. Varsó: Mivalova 6. szám... Különlegesség: higiénikus fűzők, csak ezen gyár kivételben...

BRAUSWETTER JÁNOS SZEGEDEN... Magyarhon első, legnagyobb és legjobb hírnevű óráztele. Alapítástól 1847-ik évben.

Csuz, köszvény, oszuszos fej, fogfájdal... KÖSZVÉNYVIZ, melylyel 655 esetben tett kísérlet közül 602 esetben teljes gyógyulás, 53 esetben javulás éretett el.

WADLSTEINER-F. ÉS TÁRSA... AZ ORFÉVÉRIE CHRISTOFLE PARIS-CARLSRUHE HÁZI-ÉS FÉNYŰZÉSI CIKKEK... BUDAPEST, VÁCI-UTCA 27.

A farsangi évad... alkalmából van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy VII. ker., Károlykört 3. sz. műtermében a legszebb és legizetesebb szabásu jelmezek általam jutányos áron elkészítettek.

BUTOR... teljes menyasszonyi kelengyék, egy egyes butordarabok óriási választékban, minden versenyt felülmúló olcsó árakon 2 évi jótállás mellett... Patyi István és Társai

PSEHOFER J. gyógyszerész BECSBEN, Singerstrasse Nr. 15. „zum goldenen Reichsapfel.“ Vertisztító labdacsook... Valódiaknak csak ama labdacsook tekintendők, melyeknek utasítása Pserhofer J. névönásával van ellátva...

Sipöcz-féle gyógyborok! Ezen közkedveltségnek örvendő és az orvosok által is a legnagyobb elismerésben részesült gyógyboraim, melyek hason készítményű külföldiekkel a versenyt bátran kiállják...

La VELOUTINE... Franciaország és a Külföld Minden illatszerész é néi és Po-drásznál... A Ch. FAY-féle párisi cég „LA VELOUTINE“ különleges risspora eredeti minőségben kapható és utánvétellel is megrendelhető.

6. SZÁM. 1889. BUDAPEST. FEBRUÁR 10. XXXVI. ÉVFOLYAM.

Előfizetési feltételek: VASÁRNAPI UJSÁG... Csupán a VASÁRNAPI UJSÁG... Kifizetői előfizetéseik a postaiak megfizetésétől viteldij is csatlakozó.

RUDOLF TRÓNÖRÖKÖS A RAVATALON. Roskovics Ignácznak a bécsi udvari kápolnában készített rajza. Bécs 1889 febr. 4.